

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Decizia nr. 309/A

Dosar nr. 695/35/2009

Sedința publică din 7 octombrie 2014

Completul compus din:

Rodica Aida Popa - Președinte
Magdalena Iordache - Judecător
Mariana Ghena - Judecător

Magistrat asistent - Valentina Cruceanu

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism a fost reprezentat de procuror Mirel Rădescu.

◆◆◆◆

Pe rol soluționarea apelului declarat de **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție** - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial Oradea împotriva sentinței penale nr. 124/PI/2012 din data de 08 octombrie 2012 a Curții de Apel Oradea - Secția Penală și pentru Cauze cu Minori, privind pe inculpații Tartousi Mustafa, Omar Mukles și Omar Mahmoud.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de amânare a pronunțării din data de 23 septembrie 2014, încheiere care face parte integrantă din prezenta decizie, iar pronunțarea deciziei s-a amânat la data de 07 octombrie 2014.

ÎNALTA CURTE

Asupra apelurilor de față, în baza lucrărilor din dosar, constată următoarele:
Prin rechizitoriul nr.121/D/P/2007 din 23.11.2007 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor

de Criminalitate Organizată și Terorism, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților:

● **TARTOUSI MUSTAFA**, ..., pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 33 litera c din Legea 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu aplicarea articolului 75 lit.a din Codul penal;

● **OMAR MUKHLES**, ..., pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 33 litera c din Legea 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu aplicarea articolului 75 lit.a din Codul penal;

● **OMAR MAHMOUD**, ..., pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 33 litera c din Legea 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu aplicarea articolului 75 lit.a din Codul penal.

În esență, prin rechizitoriu s-a reținut că inculpații Tartousi Mustafa, Omar Mukhles și Omar Mahmoud, în perioada 23.06 - 30.06.2006, au planificat și înlăsnit, împreună cu Omar Mahmoud și Omar Mukhles, ieșirea frauduloasă din România a lui Omar Hayssam cunoscând faptul că acesta a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unor acte de terorism prin organizarea și finanțarea operațiunii de răpire a celor trei jurnaliști români din Iraq.

De asemenea, s-a reținut că, faptele descrise mai sus întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de înlăsnire a ieșirii din țară a unei persoane despre care se cunoaște că este cercetată pentru fapte de terorism, prevăzută de art. 33 litera c din Legea 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu aplicarea art. 75 lit. a din Codul penal.

Prin sentința penală nr. 124/PI/2012 din data de 08.10.2012, Curtea de Apel Oradea - Secțiunea penală și pentru Cauze cu Minori și de Familie a hotărât următoarele:

A respins cererea de schimbare a încadrării juridice din infracțiunea prevăzută de art. 33 lit. c din Legea nr.535/2004 în infracțiunea prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 70 alin.1 din OUG nr.105/2001.

I. În baza art. 70 alin.1 din OUG nr.105/2001, modificată prin Legea nr. 243/2002, a condamnat pe inculpatul **Hayssam Khaled Omar** la:

- 2 ani închisoare și interzicerea drepturilor prevăzute de articolul 64 litera a și b din Cod penal.

A făcut aplicarea art. 71 – 64 lit. a și b Cod penal.

A descontopit pedeapsa rezultantă de 20 ani închisoare aplicată aceluiași inculpat prin sentința penală nr.122/2007 a Curții de Apel București, rămasă definitivă prin decizia penală nr.611/R/2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în pedepsele componente.

În baza art. 33 lit. a – 34 lit. b Cod penal și art. 35 Cod penal a contopit pedeapsa de 2 ani închisoare aplicată în prezenta cauză, cu pedepsele de mai sus, urmând ca inculpatul să execute pedeapsa cea mai grea de:

- **20 ani închisoare** și 10 ani interzicerea drepturilor prevăzute de articolul 64 litera a și b din Cod penal, după executarea pedepsei principale.

A făcut aplicarea dispozițiilor art. 71 – 64 lit. a și b din Cod penal.

A dispus anularea mandatului de executare nr.171/2007 emis de Curtea de Apel București, urmând să fie emis un nou mandat de executare a pedepsei, după lit. c rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

În baza art. 438 alin. 1 din Codul de procedură penală a dispus măsura de siguranță a expulzării inculpatului Hayssam Khaled Omar, după executarea prezentei pedepse.

II. În baza art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. a din Codul de procedură penală, a dispus achitarea inculpaților **Tartousi Mustafa, Omar Mukhles și Omar Mahmoud**, pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 33 litera c din Legea nr.535/2004.

În baza art. 357 alin. 2 lit. e din Codul de procedură penală a dispus restituirea pașaportului turistic sirian numărul J.S. 98 4634133, aparținând inculpatului Omar Mukhles, două terminale telefonice mobile marca Nokia 1100 ..., ridicat de la martorul Fieraru Georgică și Nokia 6100 ..., ridicat de la martorul Oprea Liviu Cristian.

În baza art. 191 din Codul de procedură penală a obligat pe inculpatul Hayssam Khaled Omar la 5000 lei, cheltuieli judiciare în folosul statului.

Cheltuielile judiciare privind pe inculpații Tartousi Mustafa, Omar Mukhles și Omar Mahmoud au rămas în sarcina statului.

Pentru a pronunța această sentință, instanța de fond a avut în vedere următoarele considerente:

I. Schimbarea încadrării juridice:

Cu prilejul dezbaterii de fond a cauzei, inculpații Tartousi Mustafa, Omar Mukhles și Omar Mahmoud au solicitat schimbarea încadrării juridice din infracțiunea prevăzută de art. 33 lit. c din Legea nr.535/2004, cu aplic. art. 75 lit. a Cod penal în infracțiunea prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 70 alin. 1 din OUG nr.105/2001.

În motivarea cererii lor, inculpații au invocat faptul că, la data săvârșirii faptei reținute în sarcina lor, nu exista o hotărâre definitivă de condamnare pentru fapte de terorism în sarcina inculpatului Hayssam Khaled Omar și pe cale de consecință nu le sunt aplicabile dispozițiile în baza cărora a fost sesizată instanța.

Cererea inculpaților este nefondată.

Din economia dispozițiilor art. 33 lit. c din Legea nr.535/2004 rezultă în mod clar că sunt incriminate înlesnirea intrării/ieșirii în/din țară, găzduirea ori facilitarea accesului în zona obiectivelor vizate a persoanei despre care se cunoaște că a sprijinit/săvârșit sau urmează să sprijine/săvârșescă un act terorist.

Se poate lesne observa lipsa unei astfel de condiții impuse de legiuitor și pe cale de consecință cererea de schimbare a încadrării juridice este neîndată.

II. Analiza probelor:

A.) La soluționarea cauzei, parchetul a solicitat a fi avute în vedere un volum cuprinzând 110 file, documente ce constituie informații clasificate strict secrete și secrete ce pot fi consultate în condițiile prevăzute de legislația informațiilor clasificate.

În motivele sale, Parchetul arată că „prin aceasta nu se încalcă principiul egalității armelor, deoarece inculparea nu se bazează exclusiv pe documente clasificate, în speță chiar în mică măsură, iar în plus principiile de securitate juridică pe tărâmul convenției (egalitatea armelor) și protecția statului împotriva terorismului justifică și sunt suficiente pentru menținerea probelor secrete.

În cursul judecății, instanța a solicitat declasificarea acestor documente, dar cererea a fost respinsă.

Revine instanțelor de judecată ca printr-o operațiune de logică practică și juridică să facă cunoscute și probate toate datele privitoare la existența faptei imputate, a circumstanțelor în care a fost săvârșită, a persoanei și a vinovăției inculpatului.

În plus, se impune ca toate aceste date tehnice privite fiecare în parte și dialectic toate laolaltă să fie material, uman și social, bine cântărite și exact evaluate.

Or, clasificarea documentelor încalcă principiul contradictorialității, garanție a aflării adevărului.

Acest principiu este incident, atât pe parcursul urmăririi penale (articolul 250 din Codul de procedură penală, cu prilejul prezentării materialului de urmărire penală), cât și în timpul judecății.

După prezentarea materialului de urmărire penală este momentul în care la acțiunea publică se răspunde printr-o contraacțiune, inculpatul are dreptul, iar organul de urmărire penală are obligația să îi prezinte garanțiile impuse de dreptul la apărare (vezi articolele 171, 172 din Codul de procedură penală).

Nu putem admite existența unui dosar secret, altul decât cel discutat în apărare în întregul său și ca atare considerăm că există o inegalitate a armelor dacă pe parcursul procesului penal o parte poate consulta dosarul, iar cealaltă parte nu.

Consecința : nu vom analiza conținutul aceluși dosar, iar la soluționarea cauzei nu vom avea în vedere niciun element de fapt (care să devină probator,

proba = termen juridic), câtă vreme nu a fost analizat în contradictoriu (inculpat/organ de urmărire penală) în vederea obținerii în instanță a unui adevăr judiciar, formal.

B.) O altă categorie de material probator supus analizei instanței îl reprezintă:

- listingurile telefonice (filele 1-102 vol. IV din dosarul de urmărire penală);
- adresele de la filele 103-173 același volum;
- rapoartele de constatare tehnico-științifică privind analiza comunicațiilor (filele 180- 194, 244-274 același volum);
- proces - verbal privind semnificația codului IMEI (fila 195, același volum);
- adrese și corespondențe cu firmele Orange și Vodafone (filele 196 – 240, același dosar);
- procese – verbale privind identificarea unor numere de telefon din Siria (fila 275);
- date existente la ONRC privind SC City Center SRL și SC Rio Bucovina SRL (fila 276).

Întreg materialul probator administrat de parchet se bazează pe aceste elemente, iar în capitolul „definitivarea planului de plecare din România” (filele 13 -19 din rechizitoriu) sunt localizați cei patru inculpați doar pe baza acestor elemente tehnice (cartele telefonice, terminale telefonice, cod IMEI, etc. în condițiile în care doar la sediul firmei City Center au fost identificate un număr de 50 telefoane mobile (filele 103 – 105, vol.IV).

Afirmația că Omar Mahmoud a fost utilizatorul terminalului telefonic marca Nokia 1101 cu seria ..., ce a fost folosit între 29 iunie și 1 iulie 2006 în asociere cu cartela nr.... (fila 15 din rechizitoriu) rămân o simplă afirmație.

Inculpatul a negat constant că ar fi folosit acel telefon și în lipsa convorbirilor înregistrate pe suport electronic, susținerile parchetului rămân fără niciun temei.

Același raționament îl are instanța și în ceea ce privește legătura stabilită de către parchet dintre inculpatul Omar Mukles și alte telefoane mobile cu alte terminații din același lot de 50 telefoane mobile aflat la sediul SC City Center SRL.

La fila 17 din rechizitoriu parchetul face o legătură ce se dorește cu valoare probantă îndubitabilă între un terminal telefonic cod IMEI și o cartelă, dând drept sigur că în perioada 24.06 – 30.06.2006 Tartousi Mustafa a folosit acel telefon.

Se mai precizează că acel telefon și acea cartelă ar aparține firmei „Askila Shipping SRL” administrată de Tartousi Mustafa.

Atât Omar Mukhles, cât și Tartousi Mustafa au negat existența vreunei legături între persoana lor și terminalele menționate de parchet.

Evidențierea modului de deplasare a numitului Omar Hayssam a fost stabilită de către parchet doar pe baza acestor poziții de terminale telefonice.

Potrivit art. 345 alin. 1 din Codul de procedură penală asupra învinuirii aduse inculpatului, instanța hotărăște prin sentință, pronunțând condamnarea, achitarea sau încetarea procesului penal.

Alineatul 2 al aceluiași articol precizează că soluția de condamnare a inculpatului se pronunță numai dacă instanța constată că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

Din economia acestor texte de lege rezultă cu claritate, că instanța de judecată pronunță condamnarea inculpatului numai în situația în care probele strânse în cursul urmăririi penale și verificate în cursul cercetării judecătorești, dovedesc în mod cert, că fapta a fost săvârșită de inculpat.

Dacă probele strânse în cursul urmăririi penale servesc numai ca temei pentru trimiterea în judecată (art. 200 din Codul de procedură penală), pentru a servi drept temei de condamnare, aceste probe trebuie verificate în activitatea de judecată de către instanță, în ședință publică, în mod nemijlocit, oral și contradictoriu (art. 289 din Codul de procedură penală).

Numai după verificarea în aceste condiții, instanța poate reține motivat, că exprimă adevărul, fie probele de la urmărirea penală, fie cele administrate în cursul judecății.

Coroborând dispozițiile art. 62, 63 din Cod penal cu referire la art. 200, art. 289 Codul de procedură penală, hotărârea prin care se soluționează cauza penală dedusă judecății trebuie să apară ca o concluzie, susținută de materialul probator administrat în dosar, constituind un lanț deductiv, fără discontinuitate.

Or, în cauză, probele strânse în cursul urmăririi penale și care au servit drept temei de trimitere în judecată, verificate pe parcursul cercetării judecătorești, nu dovedesc, în mod cert și îndubitabil că cei de la capătul terminalelor invocate au fost inculpații.

Rapoartele de expertiză tehnică dispuse în cauză conchid că nu se poate stabili cu certitudine utilizatorul, persoana fizică a terminalelor menționate în baza datelor de trafic și de locație (fila 180, vol.IV- dosar de urmărire penală).

În aceste condiții traseul stabilit pe baza unor elemente incerte nu poate fi înșușit de către instanță.

Nici raportul suplimentar de constatare tehnico-științifică (filele 244 și următoarele, vol.IV), nu conține elemente edificatoare în cauză, concluziile acestui raport sunt lipsite de orice relevanță în cauză.

Capitolul „Deplasarea pe cale terestră : București – Constanța”, din rechizitoriul parchetului, suferă fracțiuni logico - juridice grave, amestecând elemente de notorietate (de exemplu faptul că numitul Omar Hayssam a folosit autovehiculul BMW cu nr...., înmatriculat pe firma „City Center”, societate comercială aparținând familiei sale) cu elemente probatorii aparent, de netăgăduit.

Exemplificăm pentru a justifica afirmațiile de mai sus:

a.) se dispune, în mod inutil în opinia instanței, expertiză biocriminalistică complexă pentru a se demonstra un fapt altfel notoriu : numitul Omar Hayssam a folosit un autovehicul care îi aparținea de drept.

b.) traseul București – Constanța este stabilit doar pe baza localizării unor terminale telefonice, aspect pe care instanța l-a analizat în capitolul precedent, conchizându-se că în noaptea de 29/30 iunie 2006 Omar Hayssam a ajuns în Constanța și puțin înaintea orei 02,00 din data de 30 iunie 2006, inculpatul Tartousi Mustafa l-a urcat la bordul navei.

Sunt amestecate, în opinia instanței, în mod deliberat, elemente certe, cum ar fi surprinderea de către aparatele radar ale Poliției Rutiere a unui autoturism aparținând unei firme a familiei numitului Omar Hayssam, circulând la ora 16,19 pe raza localității Coșereni, județul Ialomița, din data de 29 iunie 2006, pe sensul de mers către Constanța (vol. III, filele 146, 148), cu ideea că acel autovehicul a fost condus de inculpatul Omar Mukhles, fără ca la dosar să existe nici cel mai mărunț indiciu pentru a verifica o astfel de afirmație.

Aceiași metodă este folosită pentru a acredita ideea că Omar Mahmoud a folosit la data de 28.06.2006 un autovehicul pe ruta București – Constanța, fiind surprins de aparatele radar la orele 12,00 (vol. III, filele 146 – 148), fără vreo dovadă că la volanul aceluși autovehicul s-ar afla inculpatul și nu o altă persoană.

c.) O anumită categorie de probe analizate de către instanță o constituie răspunsurile inculpaților Tartousi Mustafa, Omar Mukhles și Omar Mahmoud la interogator și probele testimoniale administrate în cauză, atât în cursul urmăririi penale cât și cu prilejul cercetării judecătorești.

De menționat că Omar Hayssam, deși legal citat, nu s-a prezentat în fața instanței.

Inculpații Tartousi Mustafa, Omar Mukhles și Omar Mahmoud nu au recunoscut săvârșirea faptelor reținute în sarcina lor.

Nu credem că are vreo relevanță juridică motivele pentru care aceștia se consideră nevinovați și nu vom analiza pe larg aceste motive.

Parchetului îi revine sarcina de a dovedi vinovăția acestora, de a produce probe directe în sensul dovedirii laturii obiective și subiective a infracțiunilor reținute în sarcina lor.

Dintre probele testimoniale administrate, fără a face o ierarhie a lor, considerăm important a analiza mărturia numitului Tartousi Youssef, dată în fața autorităților judiciare libaneze la 18.10.2007, în urma solicitării de comisie rogatorie formulată de autoritățile române, invocată de parchet în rechizitoriu la pagina 23.

Inițial, mărturia confirmă în detaliu plecarea conspirată a lui Omar Hayssam din România la bordul navei Imam T, în baza unui plan efectuat și supravegheat de către inculpatul Tartousi Mustafa (vol.V, filele 331 – 336 și comisia rogatorie aflată la dosar).

În timpul cercetării judecătorești, inculpatul Tartousi Mustafa a depus la dosar o hotărâre judecătorească a tribunalului penal al primei instanțe – Tripoli nr.6.897/2008 prin care martorul Tartousi Youssef a fost condamnat pentru mărturie mincinoasă.

În considerentele hotărârii invocate se arată că „din faptele și probele prezentate s-a stabilit cu certitudine că acesta a procedat la inventarea de probe materiale împotriva reclamantului Tartousi Mustafa.

În concret, probele materiale inventate la adresa lui Tartousi Mustafa sunt cele privitoare la scoaterea numitului Omar Hayssam de pe teritoriul român la bordul navei „Al Inran” (Imam T).

Așa fiind, instanța va înlătura această probă testimonială, în baza art. 64 alin. 2 din Codul de procedură penală, ca fiind obținută în mod ilegal.

O altă categorie de probe testimoniale invocate de către parchet sunt cele prin care se urmărește dovedirea ajutorului dat de către inculpatul Tartousi Mustafa numitului Omar Hayssam prin transportarea celui din urmă la bordul navei „Imam T” pe relația Alexandria – Tartus.

Sunt invocate depozițiile martorilor Shikh Ibrahim (vol.IV, filele 315 – 322), Blagău Constantin Liviu (vol.IV, filele 254 – 266), și Eftimov Hariton (vol.IV, filele 367 – 379).

Analizând conținutul depozițiilor acestora se reține că în proporție de 30 – 40% ar exista posibilitatea ca persoana ce a urcat la bordul navei „Imam T” la 16 iulie 2006, în portul Alexandria, pe relația Tartous, să fie Omar Hayssam.

Practica judecătorească a statuat că declarațiile martorilor pot servi la aflarea adevărului în mod necondiționat (decizia penală nr.100/1996 a Curții de Apel București). Suntem în asentimentul unei atari opinii cu un singur amendament. Numai probele care aduc informații ce conduc la rezolvarea tuturor problemelor pe care le ridică fondul cauzei pot fi pertinente, concludente și utile.

Rezolvarea pe fracții a unei stări de fapt nu poate, în opinia instanței, să răspundă acestor cerințe și pe cale de consecință cele 3 depoziții de martori nu le vom considera utile și concludente cauzei.

O altă categorie de probe testimoniale menite să rezolve fondul cauzei, o reprezintă în opinia parchetului, depozițiile martorilor cu identitate protejată „A.” și „R.”.

Audiați în instanță depozițiile acestora nu aduc niciun element care să rezolve sau să ajute la rezolvarea fondului pricinii.

Depozițiile acestor martori ar fi avut utilitate și concludență doar coroborate cu alte probe.

O categorie importantă de probe testimoniale, alături de Raportul de expertiză criminalistică nr.103/18.06.2012, au menirea de a întări convingerea instanței că la data de 29 iunie 2006 inculpații Omar Mukhles și Omar Mahmoud au fost în altă parte decât în locațiile descrise în rechizitoriul parchetului.

Martorii Ciolan Mirela, Naouras Badnaouk (vol.V, filele 136 – 137 din dosarul de urmărire penală) Bassam Nasta, Wall al Shaar, Tahli Fadel, Mohamed Samer Hazam, Măriuța Claudia Irina, Paul Stefanov, Bulearcă Mihaela Cristina, Ștefanov Cristian, și alții au confirmat alibiurile inculpaților Omar Mukhles și Omar Mahmoud.

Pentru a evita expunerea repetată a unor argumente vom conchide arătând că față de lipsa unor probe directe în sensul dovedirii laturii obiective și subiective a infracțiunii prevăzută de art. 33 lit. c din Legea nr.535/2004, instanța apreciază că în speța dedusă judecării nu a fost răsturnată prezumția de nevinovăție, fiind cert un dubiu în favoarea inculpaților, dubiu care le profită.

Pentru motivele ce preced, reținând însă că infracțiunea nu există, neputând fi dovedită, prin mijloace de probă legal obținute, în temeiul art. 11 pct. 2 lit. a din Codul de procedură penală raportat la art. 10 lit. a din Codul de procedură penală, se va dispune achitarea inculpaților Tartousi Mustafa, Omar Mukhles și Omar Mahmoud de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzută de art. 33 lit. c din Legea nr.535/2004.

Împotriva sentinței penale nr.124/PI/2012 din data de 08.10.2012, pronunțată de Curtea de Apel Oradea - Secția Penală și pentru Cauze cu Minori și de Familie a declarat recurs Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial Oradea.

În motivele scrise de recurs, parchetul a criticat hotărârea instanței de fond ca fiind profund nelegală și netemeinică pentru următoarele considerente :

În primul rând, instanța de fond a făcut o analiză sumară și profund parținoasă a probelor administrate, atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul cercetării judecătorești.

Cu privire la acel dosar secret cuprinzând 110 file, parchetul a considerat că documentele acestuia trebuiau a fi avute în vedere la soluționarea cauzei, deoarece,

atât instanța, procurorul, cât mai ales părțile, prin apărătorii lor aleși au avut acces la acesta și l-au consultat, astfel că nicio parte nu a fost împiedicată de a-l consulta (a se vedea certificatele ORNIS eliberate și celelalte documente existente la dosarul cauzei).

Cu privire la listingurile telefonice, adresele de la filele 103 – 173, volumul IV – dosar u.p., rapoartele de constatare tehnico – științifică privind analiza comunicațiilor, adresele și corespondența cu firmele Orange și Vodafone, procesele – verbale de identificare a unor numere de telefon din Siria, datele existente la ONRC privind firmele SC”CITY CENTER”SRL și SC”RIO BUCOVINA”SRL, toate acestea sunt mijloace de probă științifică, **nu „invenții” ale procurorului** prin care s-a putut stabili cu exactitate traseul folosit de OMAR HAYSSAM la părăsirea teritoriului României, cât și traseul urmat până la destinația finală în Siria.

Pe baza datelor de mai sus s-au putut stabili terminalele telefonice utilizate, cui aparțineau, perioada în care au fost folosite și de către cine.

În ceea ce privește mijloacele de transport, atât terestre, cât și maritime, folosite de inculpați, parchetul a susținut că nici instanța de fond nu a avut dubii sau rezerve : *„se dispute în mod inutil în opinia instanței, expertiză biocriminalistică complexă, pentru a demonstra un fapt de altfel, notoriu : numitul OMAR HAYSSAM a folosit un autovehicul, care îi aparținea de drept”. Sunt „elemente certe, cum ar fi su prinderea de către aparatele radar al poliției rutiere române a unui autoturism aparținând unei firme a familiei numitului OMAR HAYSSAM, circulând la orele 16:19 pe raza localității Coșerei, jud. Ialomița din data de 29.06.2006, pe sensul de mers către Constanța (vol. III, f. 146 – 148)”*

În ceea ce privește faptul că inculpații **TARTOUSI MUSTAFA, OMAR MUKHLES și OMAR MAHMOUD** nu au recunoscut săvârșirea faptelor descrise în rechizitoriu, aceasta nu poate duce la concluzia că nu le-au săvârșit, sau că nu se fac vinovați de săvârșirea lor. La această concluzie putea ajunge instanța, numai coroborând declarațiile acestora cu celelalte probe administrate în cauză.

De asemenea, parchetul a arătat că, în mod greșit instanța de fond a înlăturat declarația martorului TARTOUSI YOUSSEF, luată prin comisie rogatorie de autoritățile judiciare libaneze la data de 18.10.2007, pe motivul că acesta a fost condamnat prin sentința penală nr. 6897/2008 de Tribunalul de primă instanță Tripoli, pentru mărturie mincinoasă.

Examinând sentința cu numărul de mai sus depusă de inculpatul **TARTOUSI MUSTAFA** la dosarul cauzei (f. 53 – 55 dosar CAO), parchetul a constatat că aceasta face referire la o altă persoană decât TARTOUSI YOUSSEF și anume la numitul YOUSSEF ABD AR RAZZAQ TARTOUSI. Pe de altă parte,

această sentință nu face nicio referire la declarația martorului din data de 18.10.2007, dată în fața autorităților libaneze (f. 331 – 336 vol. V dosar u.p.)

Cu privire la depozițiile martorilor SHIKH IBRAHIM (f. 315 – 316 vol. IV dos. u.p.), BLĂGĂU CONSTANTIN (f. 354 – 355 vol. IV dos. u.p.) și EFTIMOV HARITON (f. 367 – 368 vol. IV dos. u.p.), în mod greșit instanța de fond a afirmat și reținut faptul că din conținutul acestora, numai în proporție de 30 – 40 % există posibilitatea ca persoana ce a urcat la bordul navei IMAN T la 16.07.2006, în portul Alexandria, pe relația Tartaus, să fie OMAR HAYSSAM. Toți cei trei martori, în declarațiile date, au confirmat faptul că, în portul Alexandria, au observat că la bordul navei a urcat o persoană străină pe nume „SAMIR”, pe care au descris-o. Singurul care a făcut aprecieri cu privire la posibilitatea că acea persoană să fi fost OMAR HAYSSAM a fost martorul EFTIMOV HARITON, însă cu o rezervă de 50 – 60 %. Toți cei trei martori, însă, au afirmat că acea persoană nu putea urca la bordul navei fără consimțământul căpitanului TARTOUSI YOUSSEF. Pe de altă parte, cei trei martori confirmă și prezența inculpatului TARTOUSI MUSTAFA în portul Alexandria fiind tot timpul însoțit de căpitanul navei, TARTOUSI YOUSSEF. Totodată, acești martori mai declară că, după ce au ajuns în portul Tartous, Siria, persoana respectivă, adică „SAMIR”, împreună cu comandantul navei, TARTOUSI YOUSSEF, au plecat cu o șalupă spre oraș, de unde s-a întors doar comandantul navei.

Deși, atât din declarația de la urmărire penală (f. 199 – 203 vol. V u.p.), cât și cea dată în fața instanței la data de 05.03.2012, martorul cu identitate protejată „A.” a făcut afirmații certe cu privire la implicarea inculpatului TARTOUSI MUSTAFA în trecerea ilegală a frontierei de către OMAR HAYSSAM (cine cu cine a luat legătura, ce sumă de bani trebuia dată, cui, despre posibilitatea reală a inculpatului TARTOUSI MUSTAFA de a executa acest plan), totuși, pentru instanță, parchetul a susținut că aceste afirmații „nu au adus niciun element care să rezolve sau să ajute la rezolvarea fondului pricinii”.

În actul de sesizare al instanței s-a reținut că inculpatul OMAR MAHMOUD a fost cel care l-a însoțit pe inculpatul OMAR KHALED HAYSSAM până la Constanța, iar inculpatul OMAR MUKHLES a fost cel care a asigurat securitatea operațiunii, din perspectiva posibilelor controale ori verificări ce puteau fi efectuate de autorități la locuința inculpaților situată pe str. Năvodari din București, în timpul în care OMAR KHALED HAYSSAM se afla în Constanța. Din acest motiv, pe toată durata operațiunii, inculpatul OMAR MUKHLES a fost localizat în zona locuinței (f. 14 din rechizitoriu).

În cursul cercetării judecătorești, cei doi inculpați OMAR MUKHLES și OMAR MAHMOUD, dar în special OMAR MAHMOUD, au încercat să-și construiască un alibi și anume că, în perioada 29 – 30 iunie 2006, ar fi fost în altă

locație decât cea reținută în rechizitoriu. În urma audierii martorilor propuși în acest sens, parchetul a apreciat că alibiul celor doi nu putea fi confirmat de către instanță. Audiat la data de 21.09.2007, martorul Stefanov Paul – Mihai (f. 6 – 10, vol. V dos. u.p.) a declarat : „În data de 29.06.2006 era ziua mea de naștere, i-am cerut voie lui **OMAR MUKHLES** să-mi țin ziua la serviciu”. „Petrecerea a început pe la orele 16:30 și pe la ora 16:45 a venit și **OMAR MAHMOUD**”.

În declarația dată în fața instanței, la data de 05.05.2012, același martor a afirmat că pe inculpatul **OMAR MAHMOUD** nu l-a văzut și nu l-a cunoscut decât atunci când a fost audiat la poliție.

Martorii STOICA CRISTIAN și IANCU GEORGETA, audiați în fața instanței la data de 07.05.2012, confirmă faptul că la petrecere, de ziua colegului lor Stefanov Paul – Mihai, respectiv pe data de 29.06.2006 a participat numai inculpatul **OMAR MUKHLES**, nu și inculpatul **OMAR MAHMOUD**. Martora CIOLAN MIRELA (STAN), audiată în aceeași dată de către instanță a declarat: „În data de 30.06.2006, îmi aduc aminte că în compania **OMAR MAHMOUD** mi-a cerut să ne deplasăm împreună la Banca Raiffeisen pentru a-și regulariza niște sume între contul curent personal și cel al societății, unde eram contabilă. Pentru că nu aveam împuternicire pe contul personal al acestuia, deplasarea la sediul băncii a făcut-o inculpatul împreună cu mine. Îmi aduc aminte că în jurul orelor 11:30 am ajuns la sediul băncii și am stat până la orele 13:00 p.m în bancă, ne-am întors împreună la sediul societății. Îmi aduc aminte că inculpatul a semnat la bancă un ordin de plată între SC”MADLENE” și contul său personal, iar din contul personal, același inculpat a semnat o dispoziție de plată către un terț”. Această afirmație este contrazisă de adresa Raiffeisen Bank (f. 226 dos instanță), din care rezultă că din conturile numelui **OMAR MAHMOUD** nu s-a efectuat nicio plată la data de 30.06.2006, iar la acea dată, asupra conturilor acestuia, era împuternicită numita CIOLAN MIRELA.

Alte două martore audiate de instanță la data de 25 iunie 2012, respectiv NICA MARIA – MAGDALENA și BULEARCĂ MIHAELA – CRISTINA nu fac nicio referire la prezența lui **OMAR MAHMOUD** la sediul firmei în perioada 29 – 30 iunie 2006, decât a inculpatului **OMAR MUKHLES**.

De asemenea, parchetul a susținut că instanța de fond nu a analizat toate probele administrate în cauză, cum ar fi scrisorile trimise de **OMAR KHALED HAYSSAM** fraților săi, în care se scria: „Știu că voi faceți tot ce este necesar, am cea mai mare încredere în acest lucru”; „vă rog să găsiți un mod rapid de a mă scoate din această situație”; „suntem pregătiți să sacrificăm orice”; „suntem pregătiți cu tot ceea ce este necesar să renunțăm la orice pentru libertatea mea”; „sunt atent la tot ce faceți”; „nu vreau să mă repet am mare încredere în voi”; „știu că în acest moment pregătiți ceva” ; „dumnezeu a hotărât să ieșim din

necazul acesta și a hotărât să ies de aici, deși situația este foarte dificilă” (f. 221 – 287 Vol III dos. up).

Instanța nu a luat în considerare faptul că în data de 01 iulie 2007, la orele 07:41 – 08:00, inculpatul **OMAR KHALED HAYSSAM**, în timp ce se afla pe nava IMAN T a inițiat comunicații rouming de la nr. ... către numărul ..., utilizat de concubina sa PÂRVAN VIOLETA.

Instanța nu a analizat prezența în portul Alexandria în perioada 11.07.2006 – 16.07.2006 a lui OMAR SAMIR, fratele inculpatului **OMAR KHALED HAYSSAM** și a concubinei acestuia PÂRVAN VIOLETA și nu a luat în considerare declarațiile martorilor ABDEL LATIF ABDO ZAHARAN, ZAKARIA SHAFIK GALI, MIRANDA MUHAMMAD FARAUK și HANI MUHAMMAD ABDALLAH ZEIDAN.

Pentru toate aceste considerente, în temeiul art. 385¹⁵ pct. 2 lit. „d” C. pr. pen., parchetul a solicitat instanței să admită recursul său, să caseze sentința penală nr. 124/PI/2012 din 08.10.2012, pronunțată de Curtea de Apel Oradea, în dosar nr. 695/35/P/2009, și, rejudecând cauza, să dispună condamnarea inculpaților **TARTOUSI MUSTAFA, OMAR MUKILES și OMAR MAHMOUD** la pedepse legale și temeinice.

Prin notele scrise privind precizarea motivelor de recurs, depuse de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT - Structura Centrală la data de 13 mai 2013, s-a arătat că, în conformitate cu dispozițiile art. 385¹⁰ alin. 3 coroborat cu dispozițiile art. 385⁶ alin. 3, recursul declarat împotriva unei hotărâri care nu poate fi atacată cu apel nu este limitat la cazurile de casare prevăzute de art. 385⁹, iar recursul poate fi motivat și oral în ziua judecării. În memoriul cu motivele de recurs, depus anterior, parchetul a criticat hotărârea primei instanțe, printre altele, pentru faptul că instanța de fond nu a analizat toate probele administrate în cauză și nu s-a pronunțat cu privire la aceste probe, astfel încât, existând situația reglementată de dispozițiile art. 385⁹ pct. 10 C.p.p, a mai făcut următoarele precizări (la data depunerii acestor precizări ale motivelor de recurs, respectiv 13.05.2013, acest caz de casare fusese abrogat prin art. I pct. 14 din Legea nr. 2/2013, publicată în Monitorul Oficial nr. 89/12.02.2013):

Așa cum rezultă din dosarul de urmărire penală, în cursul urmăririi penale au fost audiați un nr. de 56 de martori ale căror declarații aveau legătură cu cauza dedusă judecării. Din simpla lecturare a fișelor 21-22 a sentinței penale recurate rezultă că nu s-a procedat la o analiză a declarațiilor acestora, instanța de fond mulțumindu-se cu considerații generale de natura : „analizând conținutul depozițiilor acestora (este vorba de martorii Shikh Ibrahim, Blagău Constantin Liviu și Eftimov Hariton) se reține că în proporție de 30-40% ar exista posibilitatea

ca persoana ce a urcat la bordul navei Imam T la 16 iulie 2006, în portul Alexandria, pe relația Tartous, să fie Omar Hayssam".

A precizat, de asemenea, că, trecând peste faptul că instanța de fond a omis să precizeze cum a analizat declarațiile acestor martori, și că coroborat cu celelalte probe și mijloace de probă aflate la dosarul cauzei, sau le-a analizat scoase din context, astfel încât să ajungă la acel procent de 30-40%, este important de precizat că cele trei declarații de martor confirmă faptul că în noaptea de 29/30 iunie 2006 nava Imam T nu a fost verificată fizic nici de către poliția de frontieră și nici de către autoritățile vamale, singura verificare făcută fiind aceea a pașapoartelor membrilor echipajului care au fost adunați în salon, niciun moment nefiind verificate cabinele echipajului sau cala navei, aspect ce se coroborează și cu declarația martorului Tartousi Yousef, dată în fața autorităților libaneze, în baza comisiei rogatorii formulată de autoritățile române.

Mai precizează cei trei martori că, inculpatul Tartousi Mustafa se afla la bordul navei în jurul orelor 00.00 în noaptea de 29/30.06.2006, precum și faptul că același inculpat a urcat la bordul navei imediat ce aceasta a ancorat în rada portului Alexandria.

Totodată, parchetul a arătat că cei trei martori au confirmat faptul că în cele 6-7 ore în care nava a staționat în Bosfor, la bordul acesteia nu a urcat nici o persoană, aspect ce trebuie coroborat cu faptul că, în data de 01.07.2006, de la nr. de telefon ..., între orele 07.41- 08.00, a fost inițiată o comunicare tip rouming către nr. ..., utilizat de către Pârvan Violeta, concubina lui Omar Hayssam, iar din datele obținute de la operatorii de telefonie mobilă și autoritățile turce, rezultă că semnalul comunicației a fost inițiat într-un releu de telefonie mobilă al unei rețele de telefonie turce amplasat în zona de coastă, la nord de Istanbul și destinat comunicărilor pe mare, în a cărei zonă de acoperire se afla în acel moment nava Imam T. Aceeași martori confirmă și faptul că, pe data de 16.07.2006, la bordul navei Imam T a fost adusă, de către Tartousi Yousef, o persoană cu semnalmente numitului Omar Hayssam, care le-a fost prezentată ca **Samir**, un turist cu intenții de afaceri în zonă, și care, conform datelor obținute de la autoritățile egiptene, a fost identificat ca „**Omar Samir**”, care a părăsit Egiptul pe data de 16.07.2006, prin folosirea pașaportului sirian cu nr. ....

Aceste date trebuie coroborate cu aspectul că, de fapt, Omar Samir a părăsit Egiptul pe data de 11.07.2006, folosindu-se de pașaportul emis de Republica Federativă Rusia, cu nr. ..., iar în perioada 07.07.2006-16.07.2006, același „**Omar Samir**”, prin folosirea pașaportului sirian nr. ..., s-a cazat la Hotelul Paradise Inn Resort Al Maamura din Mnamura Beach, Alexandria-Egipt, inițial în camera 229 regim single, iar după sosirea în Egipt, pe data de 11.07.2006, a concubinei lui Omar Hassam, Pârvan Violeta, în camera 130 în regim double.

În aceeași logică trebuie privite și declarațiile martorilor Abdel Latif Zahran și Zakaria Shafik Gali, cu care Pârvan Violeta s-a întâlnit pe aeroportul din Atena, și cărora le-a spus că merge la Alexandria, în Egipt, la soțul ei, Omar Hayssam.

În ceea ce privește martorii Ciolan Mirela, Naburas Badnauk, Bassam Nasta, Wall al Shaar, Tahli Fadel, Mohamed Samer Hazam, Măriuța Claudia Irina, Paul Ștefanov, Bulearcă Mihaela Cristina, Ștefanov Cristian, pe care instanța de fond îi enumeră la fila 22 a hotărârii, se observă că declarațiile acestora nu sunt analizate în niciun fel, singura referire fiind aceea că acești martori confirmă alibiurile inculpaților Omar Mukhes și Omar Mahmoud, aspect ce denotă faptul că aceste declarații nu au fost analizate în niciun fel și, mai grav, că nu au fost coroborate între ele cu celelalte probe administrate în cauză.

Cu privire la martorii cu identitate protejată, așa-zisa analiză a declarațiilor acestora se rezumă la formulările „nu aduc nici un element care să rezolve sau să ajute la rezolvarea fondului pricinii” și „declarațiile lor ar fi avut utilitate și concludentă doar coroborate cu alte probe”, fără însă să se analizeze aceste declarații și, mai ales, fără să se menționeze cu ce alte probe au fost coroborate, astfel încât să se ajungă la concluzia că nu sunt concludente și utile.

Aceștia sunt singurii martori doar enumerați de către prima instanță, iar în ceea ce-i privește pe ceilalți 34 de martori audiați în cursul urmăririi penale și enumerați în dispozitivul rechizitoriului, declarațiile acestora au fost complet ignorate, nefiind nici analizate și nici înlăturate, astfel încât să fie respectate obligațiile ce reveneau instanței de fond în conformitate cu dispozițiile art. 356 alin. 1 lit. c C.p.p., care prevăd în mod imperativ că instanța trebuie să facă analiza probelor care au servit ca temelie pentru soluționarea laturii penale a cauzei cât și a celor care au fost înlăturate, precum și analiza oricăror elemente de fapt pe care se sprijină soluția dată în cauză. Singura probă înlăturată în cauză de către prima instanță este declarația martorului Tartousi Youssef, obținută prin comisie rogatorie, care a fost înlăturată în baza art. 64 alin.2 C.p.p., ca fiind obținută în mod ilegal, fără însă să se precizeze care este textul de lege încălcat la obținerea acestei declarații, astfel încât instanța de control judiciar să facă o analiză proprie a eventualelor dispoziții legale încălcate și a eventualelor sancțiuni procesuale.

De asemenea, parchetul a susținut că, în loc să facă acest lucru, instanța de fond a preferat să acorde o prezumție absolută unei probe extrajudiciare, depusă de inculpatul Tartousi Mustafa, respectiv o hotărâre judecătorească, pronunțată de un tribunal din Tripoli, prin care martorul Tartousi Youssef ar fi fost condamnat pentru mărturie mincinoasă, reținându-se la fila 21 a hotărârii recurate că, „în considerentele hotărârii se arată că din faptele și probele prezentate s-a stabilit cu certitudine inventarea de probe materiale împotriva reclamantului Tartousi Moustafa”.

Cât de bine a fost analizată și această probă extrajudiciară de către prima instanță, rezultă din faptul că așa-zisele considerente ale hotărârii judecătorești invocate, sunt, de fapt, dispozitivul acesteia, fapt ce rezultă cu claritate din înscrisurile aflate la dosarul cauzei, astfel încât nu putem vorbi de o hotărâre judecătorească în accepțiunea sa juridică, fiind vorba de o parte a unui înscris pe care autoritățile libaneze refuză să-l înainteze în integralitate, deși s-a solicitat în mod expres, prin comisie rogatorie, înaintarea în integralitate a acesteia.

Având în vedere că instanța de fond a admis ca probă acest înscris extrajudiciar, care din punctul său de vedere vine în contradicție cu declarația martorului Tartousi Youssef, obținută prin intermediul unei comisii rogatorii, în virtutea rolului activ, avea obligația să procedeze la audierea acestui martor, fie personal, fie prin comisie rogatorie, cu respectarea, în special, a tuturor regulilor ce guvernează această materie și, în general, a normelor procesual penale ce guvernează desfășurarea unui proces penal în fața instanțelor de judecată române.

Ceea ce este de necontestat este faptul că la dosarul cauzei se află o singură declarație a martorului Tartousi Youssef, declarație care este obținută în conformitate cu dispozițiile art. 132-134 C.p.p. și ale Legii nr. 302/2004.

În mod similar cu declarațiile martorilor audiați în cursul urmăririi penale a procedat prima instanță și cu restul probelor sau a mijloacelor de probă aflate la dosarul cauzei, pe care, fie le-a analizat superficial, fără însă ca această analiză să fie o analiză juridică aplicată pe natura faptelor deduse judecății și a activităților desfășurate de către inculpați în perioada de referință, fie nu le-a analizat deloc și nici nu a procedat la înlăturarea lor motivată.

Surprinzătoare este și poziția instanței de fond și cu privire la volumul cu informații clasificate, înaintat odată cu rechizitoriul, pe care nu îl analizează, motivându-și că existența acestui „dosar secret” încalcă principiul contradicționalității, datorită faptului că apărarea nu a avut acces la acest volum, existând astfel o inegalitate a armelor pe parcursul procesului penal, în condițiile în care, așa cum rezultă din înscrisurile aflate la dosarul cauzei, avocații inculpaților au avut acces la acest volum, pe care l-au consultat fără restricții în baza certificatelor ORNISS obținute și a autorizațiilor emise de către UNBR.

Astfel, prin omisiunea instanței de fond de a se pronunța asupra probelor administrate în cursul urmăririi penale sau a cercetării judecătorești, parchetul a apreciat că a fost încălcat dreptul la apărare al inculpaților, în sens larg fiindu-le lezate interesele legitime în proces, ceea ce echivalează, practic, cu o nesoluționare a fondului cauzei cu care a fost investită instanța de judecată.

În consecință, având în vedere că instanța de fond a încălcat prevederile art. 356 alin. 1 lit. c C.p.p, care prevăd în mod imperativ că instanța trebuie să facă

analiza probelor care au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei cât și celor care au fost înlăturate, precum și analiza oricăror elemente de fapt pe care se sprijină soluția dată în cauză, parchetul a solicitat Înaltei Curți de Casație și Justiție să constate incidența cazului de casare prevăzut de art. 385⁹ pct. 10 C.p.p. și, în baza art. 385 pct. 2 lit. c C.p.p., să caseze hotărârea recurată și să trimită cauza spre rejudecare la aceeași instanță.

La termenul din data de 06 februarie 2014, Înalta Curte de Casație și Justiție, conform dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, a calificat drept apel calea de atac exercitată de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.I.I.C.O.T. - Serviciul Teritorial Oradea împotriva sentinței penale nr. 124/PI/2012 din 8 octombrie 2012 a Curții de Apel Oradea – Secția Penală și pentru Cauze cu Minori.

Pe parcursul cercetării judecătorești, Înalta Curte de Casație și Justiție a administrat următoarele probe:

1. proba constând în audierea inculpaților: Tartousi Mustafa, Mukhles Omar și Mohamad Omar;

2. proba constând în audierea martorilor: Blăgău Constantin Liviu, Efimov Hariton, Bratu Clara, Zaref Tadorița Yassin Muhamad, Tahli Fadel, Tahli Iuliana, Buzea Carmen Daniela, Schuster Frantz, Omar Adela, Omar Carmen, Donea Vasile, Nasture Mihai, Iskandarani Zaher, Borțea Linda Manuela, Khochaiche Khairallah Ismail, Bittar Ahmad, Burci Cristian Ionel, Duică Mihail, Băran Constantin, Olariu Emil Daniel, Oprea Liviu Cristian, Fieraru Georgică, Guran Georgiana, Botea Daniel, Savin Marin, Vintilă Florin George, Mincă Florența, Cojocaru Dan, Khattab Lena, Wail Al Shaar, Kabalan Mohamad, Abdulghani Khalil și Pârvan Violeta Alexandra;

3. proba cu înscrisuri constând în rapoartele întocmite de către cei trei polițiști de frontieră audiați în mod nemijlocit de către instanța de apel, respectiv Savin Marin, Vintilă Florin George și Botea Daniel.

4. proba cu înscrisuri pe situația de fapt în ceea ce privește poziția procesuală a intimatului inculpat Mahmoud Omar, fila 361 pct.1 dosar recurs (înscrisuri provenind de la SC Best Wood Nehoiu SRL și listingurile telefonice ale posturilor telefonice de la birourile inculpaților Omar Mahmoud și Omar Mukhles din București și Nehoiu);

5. proba cu înscrisuri constând în extrase din presă din perioada iunie-iulie 2006 și ulterior acesteia.

De asemenea, pe parcursul cercetării judecătorești, s-a încuviințat emiterea unei adrese către Serviciul Român de Informații pentru desecretizarea celor 111 fișe privind convorbirile telefonice aflate în volumul cu documente clasificate,

dosarul nr. 121/D/P/2007 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată, însă Serviciul Român de Informații a refuzat desecretizarea acestor 111 file.

Examinând, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de apelant, cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în conformitate cu prev. art. 417 alin. 2 Cod procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție, în raport cu întregul material probator administrat în cauză, reține următoarele.

Declanșarea la sfârșitul anului 2004 a cercetărilor relativ la infracțiuni economice asupra firmelor controlate de către Omar Hayssam a condus în mod direct la criza ostaticilor români răpiți în Irak și a scos la lumină modalitatea în care, prin obținere frauduloasă de fonduri și pentru a-și proteja contravaloarea fondurilor ilicite obținute, Omar Hayssam a recurs la inițierea constituirii și finanțarea unei entități teroriste.

În momentul deconspirării activităților și angajarea răspunderii sale penale Omar Hayssam a reușit, în mod organizat, după cele mai bine elaborate reguli în materie de diversiune teroristă la toate nivelele autorităților publice, diversiune susținută fără vinovăție și în plan public de către mass-media, „intoxicată” de scenariile aruncate în direcția ei, să părăsească teritoriul României sustrăgându-se de la răspunderea penală.

În luna aprilie 2005 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism s-a sesizat din oficiu cu privire la săvârșirea de către Omar Hayssam a unei infracțiuni de inițiere a constituirii, și prin finanțare, a unei asocieri în scopul săvârșirii de acte de terorism prevăzute de art. 35 alin.2 din Legea 535/2004.

Cercetările efectuate cu privire la aceste fapte au fost finalizate în cadrul rechizitoriului nr. 540/D/P/2005 din 21 octombrie 2005, dispunându-se trimiterea în judecată lui Omar Hayssam în stare de arest.

În sarcina acestuia au fost reținute faptele de inițiere a constituirii unei asocieri în scopul săvârșirii de acte de terorism, în baza unei înțelegeri prealabile cu gruparea teroristă hotărând lipsirea de libertate, prin răpire, a jurnaliștilor români Marie-Jeanne Ion, Sorin Mișcoci și Ovidiu Ohanesian în vederea obținerii unui folos material sau a unui alt avantaj.

Intențiile infracționale ale lui Omar Hayssam au fost animate de la bun început de dorința acestuia de a evita măsurile ce puteau fi luate în mod legal împotriva sa ca urmare a procedurilor judiciare inițiate de autoritățile competente în luna noiembrie 2004, relativ la săvârșirea infracțiunilor de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, spălare de bani, asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, privatizări frauduloase, etc.

În cadrul planului său infracțional, Omar Hayssam intenționa să procedeze la răpirea jurnaliștilor români pentru a putea ulterior „să pozeze” în salvator al acestora, considerând că printr-un astfel de „act de eroism” va obține recunoștința autorităților române și va fi exonerat de o eventuală răspundere penală.

În paralel acesta urmărea și scoaterea din România a contravalorii afacerilor sale sub pretextul plății unei recompense către „răpitorii” jurnaliștilor români.

Pe aceeași linie de gândire, Omar Hayssam urmărea ca la un moment dat să părăsească definitiv teritoriul României.

Procesul de terorism și acuzațiile privindu-l pe Omar Hayssam, unice în istoria de până atunci a României, era cunoscut, atât de membrii familiei sale, cât și de întreaga opinie publică, acuzațiile aduse acestuia făcând obiectul unei ample dezbateri în cadrul mass-media și generând vii emoții în rândul întregii societăți românești.

În acest sens s-au exemplificat unele titluri de articole din presa perioadei respective : „Dosarul răpirii jurnaliștilor finalizat” – Evenimentul Zilei; „Hayssam nu spune nimic despre răpirea ziariștilor din Irak” – Gândul; „ Procesul în care Hayssam este judecat pentru terorism a început cu o amânare” – Gardianul; „Procesul de terorism – Hayssam și Munaf judecați separat”, „Cazul răpirii ajuns la judecată” – Jurnalul Național. (vol.VII, filele 369-380)

Prin sentința penală nr. 122 din data de 13.06.2007, pronunțată în dosarul nr. 33970/2/2005 al Curții de Apel București, s-a dispus condamnarea inculpatului Omar Hayssam la pedeapsa închisorii de 20 ani pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.26 Cod penal raportat la art. 32 alin.1 lit.a și alin.2 lit.a din Legea 535/2004 raportat la art.189 alin.1 și 2 Cod penal și art. 35 alin.2 din Legea 535/2004 (vol.VII, filele 381-401).

Cercetările efectuate în cauză au dovedit existența elementelor constitutive ale infracțiunilor reținute în sarcina lui Omar Hayssam evidențiind însă, pe lângă acestea, și puternicele legături existente între el și frații săi, învinuiții Omar Mahmoud și Omar Mukhles.

De altfel, inculpatul Omar Mahmoud este cel care a fost trimis de Omar Hayssam în Irak pentru a încerca să rezolve problemele ivite acolo în legătură cu modul de derulare a planului răpirii jurnaliștilor români, încă înaintea declanșării cercetărilor în România.

În timp ce se afla în detenție, inculpatul a încercat să obțină, atât de la Omar Mahmoud, cât și de la Omar Mukhles un „sacrificiu”, în sensul asumării răspunderii pentru faptele de terorism, în schimbul unor foloase materiale.

Legăturile strânse existente între Omar Hayssam și cei doi frați ai săi rezultă și din scrisorile acestuia transmise în perioada arestului preventiv și ridicate cu ocazia percheziției domiciliare de la locuința inculpatului Omar Mukhles.

Din cuprinsul corespondenței menționate a rezultat modul în care Omar Hayssam dirija în totalitate activitatea economică a familiei, deși firmele erau aparent conduse de către Omar Mukhles și Omar Mahmoud, precum și modul în care le solicita celor doi frați ai săi să facă orice sacrificiu necesar și să plătească orice sumă de bani pentru a-i obține libertatea.

Relațiile speciale existente între frații Omar sunt cele care au stat, de altfel, la baza planului conceput și executat de Omar Hayssam, Omar Mukhles și Omar Mahmoud, cu sprijinul direct al lui Tartousi Mustafa, rezultatul final al acțiunii constituindu-l scoaterea din țară a primei persoane din România acuzată de terorism.

Pe parcursul procesului de terorism, la data de 26 aprilie 2006, Curtea de Apel București a dispus punerea în libertate a inculpatului Omar Hayssam, la cererea procurorului, precum și înlocuirea măsurii preventive a arestului cu măsura preventivă a obligării inculpatului de a nu părăsi teritoriul național al României.

În perioada următoare eliberării sale, Omar Hayssam a fost în permanență conștient că nu va putea evita răspunderea penală pentru faptele de terorism comise.

Aceasta, și în contextul în care cunoștea faptul că în urma intervenției chirurgicale din data de 20.06.2006, afecțiunile de care suferise erau practic vindecate.

În acest sens s-a convenit a se menționa nota și toate documentele medicale privind internările, intervențiile chirurgicale și tratamentele efectuate de Omar Hayssam la Spitalul Clinic de Urgență București și Institutul Oncologic „Prof. Dr. Alexandru Treptiorean” București, din cuprinsul cărora rezultă inexistența unor imagini de rezidivă tumorală locală, iar analizele și investigațiile medicale ulterioare au stabilit inexistența unor forme de metastaze ale cancerului (vol.III, filele 32-30).

Pe parcursul procesului penal respectiv, nici instanța de judecată și nici organele de urmărire penală nu au reușit audierea acestuia. Comportamentul inculpatului în faza de cercetare judecătorească, în sensul de a invoca motive de sănătate, intervenții chirurgicale sau internări în diferite unități spitalicești, atât înainte de punerea în libertate, cât și ulterior, dovedesc intenția acestuia de a nu răspunde la întrebările legitime ale autorităților judiciare ale statului român.

De altfel, în motivarea sentinței pronunțate în cauza de terorism se reține că „Deacă era interesat în aflarea adevărului și în dovedirea nevinovăției sale, inculpatul avea posibilitatea să dea declarații de la 27.05.2006 și până la 19.07.2006, când Curtea a dispus arestarea, însă a preferat să fugă din țară și să se

sustragă judecății fiind conștient că materialul probatoriu administrat în cauză dovedește indubitabil vinovăția sa.”

Pe acest fond numitul Omar Hayssam și inculpații Omar Mukhles și Omar Mahmoud au început să caute soluții pentru a reuși scăderea din țară a primului într-o modalitate conspirată spre a-i da posibilitatea de a urmări modul de derulare a procesului și de a controla de la distanță evoluția evenimentelor.

În vederea realizării acestei operațiuni au analizat modalitățile în care s-ar putea realiza în cea mai mare discreție o astfel de activitate fără a fi deconspirată autorităților române.

Întreg probatoriul administrat a reliefat în mod indubitabil că plecarea din țară a numitului Omar Hayssam s-a realizat pe cale maritimă, pe baza aportului infracțional al inculpatului Mustafa Tartousi și, deopotrivă, al inculpaților Mukhles Omar și Mahmoud Omar, raport justificat de considerente de ordin material - în primul caz - și de ordin familial - în cel de al doilea caz.

Participarea inculpaților Omar Mahmoud, Omar Mukhles și Tartoussi Mustafa la săvârșirea faptelor s-a făcut în mod conștient și liber consimțit, aceștia având în permanență reprezentarea faptului că Omar Hayssam este o persoană cercetată, inculpată și trimisă în judecată pentru infracțiuni de terorism.

În cadrul comunității arabe sau în cadrul grupurilor unor persoane interesate de activități infracționale ce implică trecerea frauduloasă a frontierei de stat se cunoștea că o astfel de acțiune putea fi realizată de către inculpatul Tartousi Mustafa.

Inculpatul Tartousi Mustafa, cetățean sirian, era stabilit de mai mulți ani pe raza municipiului Constanța, fiind asociat și administrator al S.C. Tartousi Shipping SRL Constanța și S.C. Askila Shipping SRL Constanța. Principalul obiect de activitate al acestor societăți comerciale îl constituiau transportul naval, managementul navelor și agenturarea navelor de transport maritim.

Nava IMAN T, sub pavilion R.P.D. Coreea de Nord, a fost achiziționată în anul 2000 de către S.C. Tartousi Shipping SRL Constanța, fiind transferată unor armatori străini, iar actualul proprietar „Mediterranean Line” din Delaware SUA are adresa de contact tot în Constanța la sediul S.C. Tartousi Shipping SRL, managementul navei fiind asigurat de la 19.07.2001 la 14.10.2002 de către S.C. Askila Shipping SRL Constanța și după 14.10.2002 de către S.C. Tartousi Shipping SRL Constanța. Agenturarea navei IMAM T este asigurată de către S.C. Askila Shipping SRL Constanța (vol.I, filele 281-283).

Despre inculpatul Tartousi Mustafa, care era stabilit de foarte mulți ani în România și era foarte cunoscut în Portul Constanța, având o sferă relațională foarte bine organizată, se știa în rândul comunității arabe și în mediile interlope că are posibilitatea datorită raporturilor sale cu poliția de frontieră, vama, poliția sanitară,

să introducă fără un control riguros orice persoană în port, să o urce pe un vas al său și să o scoată din țară.

Aspectele menționate anterior sunt relatate și în depoziția martorului cu identitate protejată „A.” care îl cunoaște pe Tartousi Mustafa și care cunoaște și persoane ce au beneficiat de activitatea infracțională a inculpatului.

Relațiile de afaceri ale inculpatului cu membrii familiei Omar erau foarte strânse, acesta dezvoltând parteneriate comerciale cu familia Omar sau realizând, de-a lungul anilor, transporturile de cherestea pentru export ale familiei Omar. În acest context relațiile sale erau foarte apropiate cu inculpatul Omar Mahmoud, dar îi cunoștea foarte bine și pe Omar Hayssam și Omar Mukhles.

Omar Mahmoud era cel mai bun cunosător, dintre membrii familiei Omar, în ceea ce privește relațiile comerciale în port, accesul în port, relațiile și legăturile existente în port.

Omar Mahmoud se ocupa în principal de activitatea de export a cherestelei derulată, în folosul familiei, prin firma „Madlen Import-Export”, ipostază din care prezența sa în port putea fi justificată foarte ușor și chiar constituia un avantaj datorită cunoașterii de către acest inculpat a realităților existente în portul Constanța (vol.II, filele 235-402).

Toate aceste legături și ceea ce se cunoștea despre Tartousi Mustafa, l-au determinat pe Omar Hayssam să își organizeze plecarea din România prin portul Constanța cu o navă managerată și agenturată de inculpat.

Legătura permanentă cu acesta a fost asigurată de către Omar Mahmoud care, beneficiind și de necesitatea deplasărilor în port pentru supravegherea transportului de cherestea, a fost prezent în Constanța în datele de 23, 24, 26, 27, 28 iunie 2006.

Omar Mahmoud a fost chiar semnalat la bordul navei Iman T în perioada respectivă.

La baza acestei decizii privind ruta de plecare au stat și informațiile obținute asupra vulnerabilității zonei de frontieră ce o reprezenta portul Constanța, aspecte constatate și în cadrul cercetărilor derulate în prezenta cauză.

În cadrul discuțiilor dintre Omar Mahmoud și Tartousi Mustafa, conform planului conceput de către Omar Hayssam, s-a stabilit că inculpatul Tartousi Mustafa a executat următoarele activități infracționale: pregătirea și asigurarea traseului pe care Omar Hayssam l-a parcurs din zona Constanta în interiorul portului; asigurarea din punct de vedere logistic a faptului că Omar Hayssam nu va fi identificat și oprit de către autoritățile portuare și ale poliției de frontieră; patrunderea conspirată a lui Omar Hayssam pe nava IMAN T, fără ca membrii echipajului să-l observe pe inculpat, asigurând în acest sens prezența la comanda navei a vărului său Tartousi Yousef, asigurarea în mod personal a

securității transportului, atât în porturile și apele teritoriale românești, cât și în cele de tranzit, până la destinație.

La fel și în cazul celor doi frați ai săi, condamnatul Omar Hayssam a stabilit o serie de sarcini ce urmau a fi executate de către aceștia împreună cu el: procurarea mijloacelor necesare plecării conspirate din București cum ar fi telefoane mobile sau autovehicule cu care Omar Hayssam nu mai circulase niciodată; asigurarea deplasării până în municipiul Constanța unde se realiza joncțiunea cu Tartousi Mustafa, supravegherea, și atunci când era necesar, anunțarea oricărui control inopinant efectuat de autorități la domiciliul său, pe toata durata acțiunilor premergătoare părăsirii țării, construirea și susținerea unor alibiuri cât mai convingătoare prin determinare la declarații neconforme realității a altor persoane din comunitatea arabă sau alte medii pe care le frecventau, ascunderea, prin intoxicarea autorităților judiciare și a opiniei publice, a faptului că Omar Hayssam a părăsit teritoriul țării și a datei la care a plecat acesta.

Pe lângă aceste atribuții cu caracter general, condamnatul Omar Hayssam a stabilit pentru fiecare din frații săi și sarcini cu caracter specific, adaptate preocupărilor obișnuite ale fiecăruia din ei, sarcini pe care aceștia le-au respectat întocmai și le-au îndeplinit cu atare

Astfel, din considerentele mai sus amintite (cunoașterea detaliată a Portului Constanța și a zonelor limitrofe, relațiile comerciale și chiar de amicitie cu inculpatul Tartousi Mustafa, legătura afectivă mai puternică și rezistența mai mare în situații limită), inculpatul Omar Mahmoud a fost cel care urma să-l însoțească pe acesta până la Constanța și să realizeze îmbarcarea sa pe vas.

Pe de altă parte, inculpatul Omar Mukhles a fost cel care urma să asigure securitatea operațiunii, din perspectiva posibilelor controale ori verificări ce puteau fi efectuate de autorități la locuința inculpaților de pe strada Năvodari din București, în timpul în care Omar Hayssam s-ar fi aflat în Constanța.

Din acest motiv inculpatul Omar Mukhles, pe toată durata operațiunii, a fost localizat în zona locuinței.

În paralel cu stabilirea în detaliu a rolului fiecăruia în cadrul acțiunii de scoatere din țară a lui Omar Hayssam, membrii familiei Omar și Tartousi Mustafa au avut în vedere și modalitatea în care să reușească ascunderea intențiilor infracționale ce îi animau.

Omar Hayssam era familiarizat cu posibilitățile tehnice de investigații ale autorităților judiciare competente știind că i-au fost interceptate și că se interceptează convorbirile și comunicațiile și cunoscând că există posibilitatea identificării și interceptării terminalelor mobile prin cunoașterea codului IMEI, a transmis aceste informații tuturor celor implicați în acțiune luându-se decizia folosirii unor terminale mobile neutilizate până la acel moment.

Din cercetări a rezultat că, în perioada 26 iunie - 1 iulie 2006, numitul Omar Hayssam a utilizat terminalul mobil cod ... cu numărul de apel aparținând unei cartele preplătite din rețeaua ORANGE cu numărul ...

Terminalul telefonic menționat anterior a fost achiziționat la data de 18.11.2005 de la Orange România de către S.C.City Center SRL, firmă aflată în administrarea fraților Omar, într-un lot de 50 de telefoane mobile (vol.IV, filele 103-105).

Omar Mahmoud a fost utilizatorul terminalului telefonic marca Nokia 1101, cu seria ..., ce a fost folosit între 29 iunie și 1 iulie 2006 în asociere cu cartela ....

Terminalul telefonic marca Nokia 1101, cod ... a fost achiziționat de către S.C. City Center S.R.L., firmă administrată de familia Omar, la data de 18.11.2005 de la Orange România S.A. într-un lot de 50 de telefoane mobile (vol.IV, filele 103-105).

În perioada 01.06. – 30.07.2006 același terminal a fost utilizat și cu cartela ..., numărul de abonament al inculpatului Omar Mukhles, număr de la care au fost apelate numere de telefon mobil din rețeaua « Syriatel » din Siria, numere aparținând fraților învinuiților Omar.

În cursul lunii iulie 2006 alte cartele cu numere din rețeaua Orange au fost folosite în același terminal cod ... fiind apelate aceleași numere de telefon mobil din rețeaua « Syriatel » din Siria ca și cele apelate de pe abonamentul lui Omar Mukhles.

Cartela cu numărul ... a fost activată în terminalul cu codul ..., de către Omar Mukhles, după care a fost înmănată spre folosință cu terminalul cod ..., lui Omar Mahmoud acesta având abilități tehnice mai reduse în ceea ce privește activarea și utilizarea telefoanelor mobile.

Terminalul cod ... a fost utilizat în intervalul 29.06. – 01.07.2006, de către Omar Mukhles, cu cartela ....

Terminalul cu codul ... a fost ridicat de la locuința martorului Oprea Liviu Cristian, șofer în cadrul firmelor administrate de familia Omar, cu ocazia unei percheziții domiciliare la data de 19.04.2007. Acest aparat a fost produs și comercializat de către fabricantul Nokia pentru Emiratele Arabe Unite (vol.III, filele 187-192 ; vol.IV, filele 214-216).

Cartela cu numărul ... a mai fost folosită în perioada 11.07 – 12.07.2006 și în terminalul cod ... ce a fost achiziționat de către S.C. City Center S.R.L., firmă administrată de familia Omar, la data de 18.11.2005 de la Orange România S.A. într-un lot de 50 de telefoane mobile.

Terminalul având cod ... a mai fost folosit, înainte de plecarea sa definitivă din România, de către Qasem Abdul Ghani, acesta

apelându-și diverse rude și cunoscuți din România și Siria în perioada 19 iulie 2006 – 22 iulie 2006.

Qasem Abdul Ghani a fost angajat la firmele familiei Omar, loc din care a și luat terminalul telefonic.

În perioada 24.06. – 30.06.2006 Tartousi Mustafa a utilizat terminalul telefonic cod ... cu cartela ....

Inculpatul este și posesorul abonamentului ...

În intervalul de timp menționat de pe cartela ... a fost apelat numărul de telefon ... aparținând nepoatei martorei Bratu Clara, concubina lui Tartousi Mustafa, număr ce este apelat frecvent și de abonamentul inculpatului ....

Cartela cu numărul ... a fost utilizată în terminalul telefonic cod ..., achiziționat la data de 30.12.2004, de firma «Askila Shipping SRL », administrată de inculpatul Tartousi Mustafa (vol.VI, fișele 217-219).

De asemenea, majoritatea apelurilor efectuate de pe cartela ... sunt realizate la intervale scurte de timp și din aceleși locuri ca și apelurile de pe abonamentul ..., iar aceste locuri corespund programului inculpatului așa cum a fost stabilit prin cercetări.

Din momentul activării cartelei cu numărul ..., deplasarea acestuia a fost stabilită tehnic pe traseul Voluntari-Slobozia-Tandarei-Stupina-Crucea, în data de 26 iunie 2006, în intervalul orar 14:43-18:24; pe raza municipiului Constanta și în proximitate, în seara zilei de 26 și în ziua de 27 iunie 2006, inclusiv în zona portului, stabilit tehnic între orele 21:28-23:10, respectiv în Mamaia și Ovidiu; în zona locuinței din București a lui Omar Hayssam, în data de 28 iunie 2006, între orele 18:32-19:29.

Evidențierea tehnică a modului de deplasare a lui Omar Hayssam a fost posibilă datorită apelurilor efectuate și a mesajelor tip-SMS de la numărul de telefon ..., prin vizualizarea poziției geografice a releelor de telefonie mobilă accesate la inițierea de apeluri și mesaje.

În zilele de 26,27,28 iunie 2006, de pe terminalul mobil menționat s-a menținut legătura cu inculpații Omar Mukhles și Omar Mahmoud, utilizatori a unor cartele preplătite în terminalele mobile menționate anterior, precum și cu Mustafa Tartousi localizat în Constanta, predominant în zona Portului, de asemenea utilizator al cartelei cu numărul ....

În intervalul de timp anterior datei de 28.06.2006, inculpatul Omar Mahmoud, singur sau inculpatul Omar Mukhles, împreună cu numitul Omar Hayssam, s-au deplasat la Constanța, fiind programată plecarea din țară cu nava Iman T.

Acest lucru nu a fost posibil, deoarece plecarea navei, stabilită inițial pentru 26 sau 27.06.2006, nu s-a mai realizat, întrucât transportul unei macarale destinată

exportului nu a mai ajuns la destinație, fiindcă autocamionul ce o ducea spre Constanța a fost implicat într-un accident rutier.

Acest accident rutier a făcut obiectul cercetărilor în dosarul nr. 2944/P/2006 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Arad, iar existența incidentului este confirmată și în depoziția martorei Dinu Mioara.

Cercetările efectuate în faza de urmărire penală și confirmate în cursul cercetării judecătorești, au evidențiat faptul că plecarea din România a lui Omar Hayssam s-a realizat în trei etape, fiecare din ele cu specific propriu, în următoarea cronologie:

1. Deplasarea pe cale terestră: București – Constanța:

Ultima dată oficială în care prezența lui Omar Hayssam este atestată în România este ziua de 28.06.2006 când a fost fixat un termen de judecată în dosarul de terorism.

După prezența la termenul de judecată de la Curtea de Apel București din data de 28 iunie 2006, Omar Hayssam s-a întâlnit, la sediul “City Center” cu mai mulți membri ai familiei sale.

În aceeași zi, acesta a făcut o copie xerox a dosarului său medical.

Deplasarea finală în vederea plecării din țară s-a realizat în cursul zilei de 29.06.2006.

Anterior, în data de 28.06.2006, inculpatul Omar Mahmoud s-a deplasat cu autovehiculul BMW cu numărul ..., înmatriculat pe firma “City Center” în direcția Constanța, fiind surprins de camerele radar ale Poliției Rutiere pe raza localității Coșereni, județul Ialomița la orele 12,00 (vol.III, filele 146-148).

În data de 29.06.2006, inculpatul Omar Mukhles cu autovehiculul marca Renault Laguna cu numărul ..., pornește în direcția Constanța, din București, pe traseul București – Urziceni, având drept rol verificarea și asigurarea traseului în vederea deplasării în siguranță a lui Omar Hayssam. Autovehiculul marca Renault Laguna cu numărul ... a fost achiziționat de către S.C. Rio Bucovina S.R.L., administrată de membrii familiei Omar, în cursul lunii iunie 2006 și înmatriculată pe această societate la 27.06.2006, pentru a fi utilizată în cadrul operațiunii de plecare din țară a lui Omar Hayssam în contextul în care alte autovehicule ale familiei erau relativ cunoscute de organele de cercetare ce instrumentaseră cauze penale privind familia Omar. Autovehiculul în cauză a fost surprins de aparatele radar ale Poliției Rutiere la data de 29.06.2006 ora 16,19 circulând pe raza localității Coșereni, jud. Ialomița pe sensul de mers către Constanța (vol.III, filele 146-148).

Totodată, Omar Mukhles, folosind cartela ..., activată în 29.06.2006, a inițiat apeluri pe traseul Bvd. Expoziției București – ora 15,17 – Str. Revoluției, Urziceni – ora 17,04-17,05.

La rândul lor, Omar Mahmoud și Omar Hayssam, pornesc în deplasare pe același traseu Voluntari – Lilieci - Ion Roata - Slobozia.

Tehnic s-a stabilit faptul că Omar Mahmoud a efectuat o convorbire de la numărul ... din zona locuinței din București – str. Nicolae Caranfil – ora 15,50, iar Omar Hayssam a efectuat o convorbire de la numărul ... din zona localității Voluntari – ora 16,09.

Deplasarea celor doi a fost efectuată cu autovehiculul BMW, având numărul ..., înmatriculat pe firma "City Center", fapt atestat științific de raportul de expertiză biocriminalistică nr. 77335 din 28.09.2007 al IGPR – Institutul de Criminalistică, în concluziile căruia se arată că în interiorul autovehiculului, pe bancheta spate și pe mânerul ușii dreapta spate, a fost identificat profilul genetic al numitului Omar Hayssam.

Profilul genetic al acestuia a fost determinat științific prin raportul de expertiză biocriminalistică nr.77146 din 02.08.2007 al IGPR - Institutul de Criminalistică, izolându-se prin analiză genetică profilul lui Omar Hayssam din profilele genetice ale fiilor săi Omar Cătălin Khaldoun și Omar Călin Ahmed și cel al soției sale Omar Adela (vol VII, filele 232-237, 240-250).

Inculpații Omar Mukhles, Omar Mahmoud și condamnatul Omar Hayssam s-au întâlnit temporar în zona Urziceni – Slobozia, zonă din care apoi Omar Mukhles a revenit spre București și ceilalți doi și-au continuat deplasarea spre Constanța. Această revenire spre București a numitului Omar Mukhles se circumscrie rolului atribuit acestuia de a supraveghea situația existentă în zona locuinței familiei și o eventuală alertă a organelor judiciare ce ar fi putut sesiza lipsa lui Omar Hayssam, împrejurare în care ar fi notificat această situație celor doi învinuiți ce se deplasau spre Constanța sau așteptau să urce pe vasul ImanT.

Omar Hayssam este semnalat tehnic pentru ultima oară pe teritoriul României, la ora 18:08, în zona localității Slobozia în momentul în care inițiază un mesaj tip sms către numărul de telefon ..., utilizat de Pârvan Violeta, concubina sa.

În seara de 29 iunie 2006 la ora 20:37 Omar Mahmoud și Omar Hayssam au ajuns în zona Ovidiu, municipiul Constanța, conform localizării apelurilor efectuate de pe cartela ....

Începând cu această oră și până la ora 23:52, respectiv în noaptea de 29/30 iunie, până la ora 00:05, Tartousi Mustafa, utilizând numărul ..., nu apelează niciun alt număr, fiind, însă, apelat de 7 ori de pe terminalul utilizat de Omar Mahmoud.

La data de 30 iunie 2006, începând cu ora 00:09 și până la ora 04:29, Mustafa Tartousi și Mahmoud Omar au menținut legătura prin apeluri reciproce, inculpatul fiind localizat, cu o singură excepție, în zona și în incinta portului, inclusiv în celula corespunzătoare din punct de vedere geografic antenei instalate la

"Siloz Fosfati Chimpex incinta port, dana 54", care acoperă și dana 46, loc de unde a plecat IMAN T.

Din analiza comunicațiilor privind locurile în care s-a aflat Tartousi Mustafa și a traficului de la și către numerele de apel utilizate de Omar Hayssam și Omar Mahmoud, rezultă că preluarea lui Omar Hayssam s-a realizat în noaptea de 29/30 iunie 2006, în intervalul orar 00:12-02:37, de la un punct situat în afara portului, traseul către sau dinspre respectivul punct incluzând zona str.Baba Novac, Aleea Nalbei, zona locuinței lui Tartousi Mustafa din Constanța.

De altfel, la data de 30 iunie 2006, între orele 00:20-02:15, între numerele suspecte nu sunt stabilite comunicații, interval în care Omar Hayssam, Omar Mahmoud și Mustafa Tartousi s-au aflat împreună.

Tot în noaptea de 29/30 iunie 2006, terminalul utilizat de Omar Mahmoud, este localizat, începând cu ora 02:17 în zona și incinta portului.

De pe cartela cu nr. ... s-au efectuat de către Omar Mahmoud în cursul nopții de 29/30.06 mai multe apeluri din zona portului Constanța către terminalul mobil cu numărul ..., utilizator Mukhles Omar, localizat geografic în zona locuinței acestuia din București, primind de la acesta asigurări legate de lipsa de reacție a organelor judiciare.

Tartousi Mustafa l-a preluat pe Omar Hayssam, s-au deplasat împreună la vasul Iman T și înainte cu puțin de ora 02,00 l-a urcat la bordul navei.

Acest fapt a fost posibil doar cu știința comandantului navei Tartousi Yousef, văr primar cu inculpatul. Acesta a reușit să mențină conspirată prezența la bordul navei a lui Omar Hayssam în perioada imediat următoare.

Începând de la orele 02,00 și până la orele 03,00 a fost efectuat controlul lucrătorilor Poliției de Frontieră, Omar Hayssam reușind să se sustragă de la acest control în contextul în care în privința lui Tartousi Mustafa exista o anume experiență în realizarea unor astfel de operațiuni.

De altfel în declarația lui Tartousi Yousef dată în fața autorităților judiciare libaneze la data de 18/10.2007, în urma solicitării de comisie rogatorie internațională formulată de autoritățile române, acesta « confirmă plecarea conspirată a lui Omar Hayssam din România la bordul navei Iman T în baza unui plan executat și supravegheat de către inculpatul Tartousi Mustafa » (vol.V, filele 331-336)

În declarația aceleiași persoane se arată că Omar Hayssam a fost ascuns în interiorul navei în una din cabinele marinarilor ce lucrau la bord.

După finalizarea controlului autorităților, între orele 03,40 – 04,45, au fost efectuate manevrele de plecare ale navei.

Tartousi Mustafa, de la numărul ..., a mai discutat cu Omar Mahmoud la numărul ..., la ora 04,29, iar Omar Mahmoud s-a deplasat din port în municipiul

Constanța efectuând un apel din zona Bulevardului Mamaia către Omar Mukhles, utilizator al cartelei ..., aflat în zona străzii Năvodari din București, primind noi asigurări asupra lipsei de reacție a autorităților.

În dimineața de 30.06.2006, începând cu ora 10:35 și până la 12:20, Omar Mahmoud, utilizând cartela ..., este semnalat tehnic în zona Ovidiu - Constanța, de unde a plecat în direcția București.

La ora 14:06, Omar Mahmoud a inițiat de pe cartelă un nou apel în momentul în care s-a aflat în zona Dobroești, județul Ilfov, după ce a parcurs aproximativ 200 km în timp de o oră și 42 de minute, cu o medie orară de 117,6 km/ora.

Din acel moment, cartela telefonică cu nr.... a fost dezactivată de Mahmoud Omar. (n.n. aspectele legate de utilizarea telefoanelor mobile și localizarea releelor rezultă din vol.IV, filele 180-194, 244-274 și din cuprinsul volumului conținând informații clasificate).

2.Deplasarea pe cale maritimă : Constanța (România) – Alexandria (Egipt):

Din interpretarea comunicațiilor telefonice purtate și a verificărilor efectuate în zona portului Constanța a rezultat în mod indubitabil că ieșirea din Romania a numitului Omar Hayssam s-a realizat în noaptea de 30.06/01.07.2006 orele 04:40.

După părăsirea teritoriului României, conform graficului și a jurnalului de bord traseul navei IMAN T a fost următorul : 30.06. ora 04:40, nava a părăsit portul Constanta; 01.07, nava se afla în proximitatea zonei de coasta a Turciei; 05.07, nava ajunge în portul Alexandria (Egipt), 16.07, nava pleacă din portul Alexandria (Egipt) către Tartous (Siria); 18.07, nava ajunge în portul Tartous (Siria).

Prezența lui Omar Hayssam pe nava Iman T este confirmată tehnic de faptul că în data de 01.07.2006 a inițiat comunicații roaming, la orele 07,41 – 08,00, de la numărul ..., către numărul ..., utilizat de Pârvan Violeta, concubina sa, stabilindu-se că semnalul comunicației făcute a fost inițiat dintr-un releu de telefonie mobilă al unei rețele de telefonie turce amplasat în zona de coastă la nord de Istanbul și destinat comunicațiilor de pe mare.

Conform comunicării Direcției Generale de Siguranța Țărmului și Exploatare Salvare Navă – Departamentul de Servicii pentru Traficul Naval în Strâmtoari Turcia, nava Iman T a ancorat la intrarea în strâmtoarea Bosfor la data de 01.07.2006 ora 01,38 și a început manevre de traversare la ora 17,49, astfel că la ora 07,41 – 08,00 Omar Hayssam se afla în zona de acoperire a releului menționat la paragraful de mai sus.

Strâmtoarele turce Bosfor – Marea Marmara - Dardanele au fost traversate practic în data de 01.07.2006, între orele 18,45 - 20,25. (n.n. aspectele de mai sus

rezultă din vol.V, filele 236-262 și din cuprinsul volumului conținând informații clasificate).

Nava Iman T a ajuns în portul Alexandria, Egipt la data de 05.07.2006.

În paralel, inculpatul Tartousi Mustafa a părăsit teritoriul României în data de 01.07.2006, în direcția Beirut, Liban și apoi s-a deplasat în Egipt unde a rămas în perioada 03.07 – 29.07.2006.

Înainte de a părăsi România, Tartousi Mustafa a apelat de la numărul său de abonament ... pe Omar Mahmoud, la numărul acestuia de abonament, și a fost apelat la numărul său de abonament de la cartea ... în seara de 30.06.2006 și în ziua de 01.07. 2006, în timp ce se deplasa către aeroportul Henry Coandă, Otopeni. În incinta aeroportului, inculpatul Tartousi Mustafa a și avut o scurtă întâlnire cu inculpații Omar Mahmoud și Omar Mukhles.

3. Deplasarea pe cale maritimă : Alexandria (Egipt) – Tartous (Siria)

La momentul ajungerii navei Iman T în portul Alexandria, Egipt, preluarea lui Omar Hayssam a fost efectuată de persoane de încredere ale lui Tartousi Mustafa, evitându-se controlul autorităților de frontieră.

La nivelul portului Alexandria, agentul maritim al navei a fost «Agenția de Transport Horus», firmă aflată sub controlul inculpatului Tartousi Mustafa și reprezentată scriptic de către martorul Hani Muhamammad Abdallah Zeidan.

Conform datelor obținute prin intermediul comisiei rogatorii internaționale, adresate autorităților judiciare egiptene, inculpatul Tartousi Mustafa este cel care controlează activitatea firmei « Horus ».

Aceste aspecte sunt relatate de către martorul Tamer Mubarak Sabawi, avocat al agenției « Horus », sunt confirmate de depoziția martorului Ahmad Awad Darwish Abu Rizq, fost bucătar pe nava ImanT și în mai multe rapoarte oficiale și procese-verbale ale inspectorilor de investigații din cadrul Direcției de Securitate – Administrația Cercetărilor Penale, Alexandria, Egipt și ale adjunctului – avocatului general al statului egiptean (n.n. adjunctul procurorului general) .

Demn de menționat este și faptul că adresa de e-mail a agenției de transport Horus este ....

În portul Alexandria se aflau la momentul sosirii navei Iman T, Tartousi Mustafa și Omar Samir, unul din frații din Siria ai lui Omar Hayssam.

Acesta din urmă este de cetățenie rusă și siriană, fiind și posesorul a două pașapoarte, iar asemănarea fizică între acesta și numitul Omar Hayssam este foarte mare, existența celor două pașapoarte permițând inducerea în eroare cu ușurință a autorităților egiptene ce nu beneficiau la acel moment de un sistem informatizat de evidență a intrărilor-ieșirilor din țară.

Din momentul sosirii în portul egiptean, Omar Hayssam și-a atribuit identitatea de “Samir” și a utilizat pașaportul sirian al fratelui său nr. ... sau permisul de intrare-ieșire din port al fratelui său pentru a părăsi portul Alexandria.

De altfel, Omar Samir a părăsit Egiptul la data de 11.07.2006, folosindu-se pentru aceasta de pașaportul său emis de Republica Federativă Rusia, nr. ..., pe care are aplicată data ieșirii 11.07.2006, la Cairo.

Tartousi Mustafa a solicitat și obținut pentru datele de 06.07 - 08.07.2006 două permise de intrare în portul Alexandria pe numele său și pe numele de Omar Samir.

La data de 07.07.2006, Omar Hayssam, sub identitatea atribuită de “Omar Samir”, folosind pașaportul sirian nr. ..., s-a cazat la hotelul Paradise Inn Resort – Al Maamura din Maamoura Beach, Alexandria, Egipt.

În zilele de 09.07. și 10.07.2006 a comunicat de pe numere de telefon având prefixe telefonice de Siria sau Egipt cu Pârvan Violeta la nr. ..., stabilind ca aceasta să se deplaseze în Egipt.

Unul din numerele de telefon egiptean – ... – număr ce a făcut obiectul comisiei rogatorii internaționale solicitată autorităților egiptene, este utilizat în mod obișnuit de către numitul Muhammad Mustafa Jawhar, partener de afaceri al lui Hani Muhamammad Abdallah Zeidan și Tartousi Mustafa în portul Alexandria, reprezentant al lui Omar Samir. Numele lui Muhammad Mustafa Jawhar este menționat și în depozita din 18.10.2007 dată în fața autorităților libaneze de către Yousef Tartousi, căpitanul navei ImanT, ca fiind unul din cei ce aveau cunoștință de prezența în Egipt lui Omar Hayssam.

Pârvan Violeta a efectuat călătoria din București la Atena cu zborul companiei “Olympic Airlines” OA 384 din data de 10.07.2006, iar de la Atena la Alexandria cu zborul companiei “Olympic Airlines” OA 327 din data de 11.07.2006 ora 01,10.

În timpul cât martora s-a aflat pe aeroportul din Atena a discutat cu cetățenii egipteni Abdel Latif Abdo Zahran și Zakaria Shafik Gali cărora le-a relatat că merge în Egipt, la Alexandria, la soțul ei Omar Hayssam.

În Alexandria, Pârvan Violeta a fost așteptată de către Omar Hayssam și au locuit împreună la același hotel Paradise Inn Resort – Al Maamura din Maamoura Beach, Alexandria, Egipt, până la data de 15.07.2006.

În perioada 12.07 – 16.07.2006, imediat după venirea martorei Pârvan Violeta, Omar Hayssam ce acționa sub identitatea de “Samir”, a schimbat camera 229, la care locuia inițial în hotel și era în regim “single”, cu camera 130 în regim “double”, aspectele menționate rezultând din declarația martorei Miranda Muhammad Farouk.

În intervalul de timp cât au locuit împreună, prezența martorei nu a fost înregistrată în evidențele hotelului, atât din cauza faptului că se efectuează înregistrarea celui care a făcut rezervarea, cât și din cauza rigorilor impuse de religia musulmană, ce interzice cazarea în aceeași camera de hotel a celor care nu sunt căsătoriți.

Revenirea martorei Pârvan Violeta în România s-a realizat în data de 15.07.2006, pe ruta Cairo – Atena – Otopeni, cu zboruri ale companiei “Olympic Airlines”, între orele 03,45 și 09,25, biletele fiind rezervate la data de 13.07.2006 de către martorul Hani Muhammad Abdallah Zeidan de la agenția de turism « Hanoville Tours » din Alexandria, Egipt.

În data de 16.07.2006, nava Iman T a plecat din portul Alexandria, Egipt cu destinația Tartous, Siria.

La data plecării la bordul navei IMAN T au mai urcat trei persoane care au fost incluse în echipaj și o persoană cu numele de “Samir”, care a primit acceptul de a călători la bordul navei, direct de la capitanul Tartousi Yousef.

Urcarea lui Omar Hayssam a fost intermediată de către același Hani Muhammad Abdallah Zeidan din cadrul agenției « Horus », acesta folosind tot pașaportul nr. ... ce are aplicată data de ieșire din Egipt 16.07.2006.

Martorul Shikh Ibrahim, mecanicul șef de pe nava IMAN T și martorii Efimov Hariton și Blagau Constantin-Liviu, marinari pe aceeași navă, au confirmat prezența lui Omar Hayssam la bordul navei Iman T începând cu data de 16 iulie 2006, pe traseul Alexandria, Egipt - Tartous, Siria, recunoscându-l și din planșa fotografică ce le-a fost prezentată. Totodată, numitul Tartoussi Yousef a confirmat, în declarația dată în fața autorităților judiciare libaneze la data de 18.10.2007 implicarea și în părăsirea Egiptului de către Omar Hayssam a inculpatului Tartousi Mustafa, a fratelui Omar Samir și a martorului Hani Muhammad Abdallah Zeidan din cadrul agenției « Horus ». (n.n. aspectele de mai sus rezultă din vol.III filele 11-19, vol.V filele 206-226, filele 331-336, vol.VI filele 357-560 dosar u.p.).

În ziua de 18.07.2006, nava Iman T a ajuns în portul Tartus, Siria, loc în care Omar Hayssam și Tartousi Yousef au coborât, iar la bordul navei a urcat un alt comandant.

Efectuând propriul demers analitic cu privire la materialul probator administrat în cauză, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că inculpații Tartousi Mustafa, Omar Mahmoud și Omar Mukhles au săvârșit infracțiunea prev. de art. 33 alin. 2 lit.a din Legea nr.535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, constând în aceea că au înlesnit și facilitat trecerea frontierei numitului Omar Hayssam, persoană care a comis infracțiunea de terorism constând în răpirea celor trei jurnaliști români în Irak.

Din coroborarea ansamblului materialului probator administrat în cursul urmăririi penale, în primă instanță și în apel, instanța de control judiciar a stabilit că inculpații, prin actele de executare comise în condițiile ce se vor prezenta, se fac vinovați de săvârșirea infracțiunilor mai sus arătate.

Astfel, declarația martorului *Yousef Tartousi* (fișele 185-190, vol. I, apel), comandantul navei Iman-T sub comanda căruia nava s-a deplasat din Constanța în portul Alexandria, dată în fața autorităților judiciare libaneze la data de 18.10.2007, în urma solicitării de comisie rogatorie formulată de autoritățile române, declarație care a fost înlăturată de către instanța de fond (în temeiul disp.art. 64 alin. 2 din vechiul Cod penal), în mod nejustificat și nelegal, aceasta întrucât, Înalta Curte apreciază că declarația a fost obținută prin comisie rogatorie, cu respectarea tuturor dispozițiilor procedurale care se impun a fi respectate în obținerea unei astfel de declarații.

Inculpatul Tartousi Moustafa a depus la Curtea de Apel Oradea un înscris extrajudiciar, respectiv sentința penală nr. 689/2008 a Tribunalului I Tripoli, pe care instanța de fond l-a avut în vedere atunci când a înlăturat proba obținută prin comisie rogatorie ca fiind nelegală (fără a spune însă care este motivul nelegalității și ce a determinat judecătorul fondului să aprecieze că acea declarație dată de către martorul Yousef Tartousi a fost obținută în mod nelegal, astfel încât, pe cale de consecință, să o înlătore de la dosarul cauzei).

Însă, acest înscris nu poate fi luat în calcul de către instanța de apel, întrucât, pe de o parte, acesta nu a fost depus la dosarul cauzei în integralitatea lui (deși s-a solicitat acest lucru expres de către autoritățile judiciare române, prin comisie rogatorie, iar autoritățile judiciare libaneze au refuzat acest lucru), fiind depus la dosar doar dispozitivul, în care se arată că „din faptele și probele prezentate s-a stabilit cu certitudine că pârâtul a procedat la inventarea de probe materiale împotriva reclamantului (Tartousi Moustafa), iar pe de altă parte, Înalta Curte apreciază că nu se face nicio referire în dispozitivul acestei hotărâri cam care ar fi probele care au fost inventate împotriva inculpatului Tartousi Moustafa, cu atât mai puțin nu se face nicio referire la declarația dată în fața autorităților judiciare libaneze la 18.10.2007, în urma solicitării de comisie rogatorie formulată de autoritățile române.

În aceste condiții, Înalta Curte nu poate să înlătore declarația dată în fața autorităților judiciare libaneze la data de 18.10.2007 de către comandantul Tartousi Yousef, declarație pe care o va avea în vedere la stabilirea soluției de condamnare.

Analizând această declarație, Înalta Curte observă că întreaga acțiune de pregătire a îmbarcării numitului Omar Hayssam pe nava Imam-T și de părăsire a teritoriului României este descrisă cu lux de amănunte de către Tartousi Youssef,

amănunte pe care o persoană nu le poate oferi decât dacă aceste fapte s-au petrecut în realitate și dacă anumite aspecte, sentimente, trăiri și senzații chiar au fost trăite.

Dacă această persoană ar fi dorit să facă afirmații nerezale și să aducă acuzații nefondate la adresa inculpatului Tartousi Moustafa, ar fi dat o declarație lapidară în care ar fi afirmat că a fost pus de către inculpatul Tartousi Moustafa să-l transporte la bordul navei pe numitul Omar Hayssam, până la Alexandria, apoi până la Tartus, fără însă a descrie cu lux de amănunte evenimentele care au avut loc, așa cum rezultă din declarația acestuia:

„Tartousi Moustafa m-a informat despre intenția lui de a trimite ilegal o persoană la bordul navei IMAN-T. Eu m-am opus direct acestui subiect, dar el mi-a spus că această persoană are probleme cu autoritățile române, dar nu mi-a indicat numele persoanei, nici ce problemă are, nici naționalitatea acestei persoane. Convorbirea s-a terminat aici. După câteva zile, după ce am încărcat vasul și am pregătit documentele de călătorie, Tartous Moustafa m-a informat din nou că va trimite o persoană la bordul navei, fără ca eu să am vreo legătură cu această persoană sau să îl știu și că acesta va fi plasat în camera inginerului I, Ibrahim Sheikh, care va fi responsabil pentru toate nevoile acestei persoane și că el (nota traducătorului: Tartousi Moustafa) va suporta răspunderea. La început am refuzat acest lucru, dar el mi-a spus că o să anunțe autoritățile române cu privire la acest subiect și că eu aș fi cel care l-ar fi informat, după ce vasul va fi parcurs o anumită distanță, în calitate de agent maritim și responsabil de acest vas, despre existența unei persoane nelegitime la bordul vasului. A spus că el va anunța autoritățile române în a doua zi după plecare.

După finalizarea operațiunii de inspecție a vasului, conform procedurilor, de către autoritățile portuare române, am pornit pe mare, dar atunci nu știam dacă persoana era sau nu la bordul navei. A doua zi dimineață, după ce am parcurs din ruta vasului distanța planificată de autoritățile române, s-a prezentat la mine inginerul I Ibrahim Aheikh și m-a anunțat că persoana de care mi s-a vorbit este în camera inginerului și că el răspunde de ea. A spus, de asemenea, că nimeni nu știe nimic de acest lucru. Atunci am ajuns în afara teritoriilor române. L-am sunat telefonic pe Tartousi Moustafa și l-am întrebat dacă a anunțat autoritățile române sau nu și m-a informat că problemele s-au rezolvat, și l-am întrebat dacă vrea să înregistreze persoana la intrarea în apele teritoriale egiptene. A spus că pot face acest lucru și am continuat navigația fără să văd persoana și fără ca acea persoană să iasă din cameră. După ce am intrat în apele teritoriale egiptene și înainte să ajung în portul Alexandria, l-am sunat din nou pe Moustafa Tartousi care sosise cu avionul în Egipt și l-am întrebat numele și datele de identitate ale persoanei care era la bordul vasului, deoarece nu are buletin de identitate ca să îl pot înregistra și prezenta autorităților egiptene. Atunci a început să amâne

momentul în care să îmi dea informațiile și mi-a cerut de mai multe ori să aștept, cu toate că îl sunam și de fiecare dată îmi spunea din nou să aștept. La un moment dat mi-a cerut să înregistrez persoana pe numele Samir sau pe numele Omar, știind că în tot acest timp eu îi anunțam agentului de navigație autorizat, de la Horas, toate detaliile pe care le primeam de la Tartousi Moustafa. După ceva timp, m-a contactat agentul Hani Zidan și mi-a cerut să nu înregistrez nici un nume și situația să rămână așa cum este, adică să considerăm că persoana respectivă nu există. Am intrat în incinta portului, dar, după ancorarea vasului, a început descărcarea.

Apoi a venit Hani Zidan și încă o persoană pe care nu am identificat-o.

După aceea am aflat că îl cheamă Samir Omar și că are cetățenie rusă.

Au urcat la bord și au mers la camera lui Ibrahim Sheikh. Am intrat apoi și eu în aceeași încăpere, unde am văzut persoana, care se numește Hayssam Omar, avea aproximativ 50 de ani, am făcut cunoștință, iar numitul Hayssam a fost scos de pe vas sub numele lui Samir care avea autorizație de intrare în incinta portului Alexandria, dar Samir a rămas în camera de pe vas până când Hayssam Omar a coborât de pe vapor. Hani Zidan s-a întors, l-a luat din nou cu el pe Samir și împreună au plecat. Atunci m-am relaxat psihic și am considerat că acest subiect s-a închis la acel moment și că eu nu mai am nicio legătură sau responsabilitate cu subiectul respectiv după descărcarea vasului.”

Înalta Curte constată că martorul furnizează date exacte în legătură cu locul, timpul și persoanele implicate în părăsirea teritoriului României de către Omar Hayssam, date care nu erau cunoscute autorităților judiciare române până la acel moment, respectiv date despre locul de pe navă în care a fost ascuns Omar Hayssam pe parcursul călătoriei Constanța-Alexandria, respectiv cabina inginerului I Ibrahim Sheikh, date despre faptul că numitul Omar Hayssam a fost așteptat la Alexandria de către inculpatul Tartousi Moustafa, care sosise acolo cu avionul, pentru a-i oferi ajutorul său în finalizarea călătoriei, precum și date despre modul în care agentul Hani Zidan, de la Agenția Horas, l-a ajutat pe Omar Hayssam să părăsească nava în portul Alexandria, acesta fiind preluat de către agent și debarcat sub identitatea lui Samir Omar, care rămăsese pe navă, fiind preluat ulterior și el, de același Hani Zidan, care se întorsese după el.

Descrierea evenimentelor continuă de către martorul Tartousi Youssef, care declară următoarele:

„Am început încărcarea cu altă marfă, ceapă, pentru Rusia și atunci a început și atacul izraelian asupra Libanului. L-am sunat pe Moustafa și i-am solicitat să mă înlocuiască deoarece nu vroiam să revin în Liban. Când am sunat, vasul încă mai era în portul Alexandria și se pregătea de încărcare. Atunci m-a anunțat Tartousi Moustafa că aeroportul și porturile libaneze sunt închise din

cauza embargo-ului și datorită faptului că la aeroportul din Damasc este o aglomerație foarte mare și că este imposibil ca Yunis Sabra, căpitanul care trebuia să mă înlocuiască, să ajungă în Egipt. Mi-a cerut să merg cu vasul până în Siria, mai precis în portul Tartous, pentru ca Sabra să vină și să ne întâlnim acolo, deoarece este cetățean sirian. M-am opus acestui lucru, mai ales că, să navighez spre Siria și apoi spre Rusia era mai costisitor și însemna o pierdere inutilă de timp, dar nici nu puteam fi responsabil de pierderea vasului cauzată de mine, dacă m-aș fi dus în Liban. Dar el m-a convins spunându-mi că vasul trebuie curățat pe partea exterioară de sub apă în portul Tartous, mai ales că vasul avea într-adevăr nevoie de această curățire care ajută la mărirea vitezei de navigație și micșorarea cheltuielilor de combustibil. M-am convins și, după perfectarea tuturor documentelor și finalizării inspecției și controlului, vasul a fost pregătit pentru plecare. Agentul maritim Mohammad Talbawani, cetățean egiptean, s-a prezentat însoțit de Omar Hayssam și mi-a dat restul sumei mele, plus salariile marinarilor. Atunci au fost reglate și documentele lui Omar Hayssam în mod oficial și s-a urcat pe vas în văzul tuturor și am pornit spre Tartous. Când ne-am apropiat de incinta portului Tartous, am solicitat de la Hayssam buletinul lui de identitate sau pașaportul sau orice alt act de identitate, dar el a refuzat și mi-a spus că o șalupă va veni să îl preia ca și cum nu ar fi fost la bord. Într-adevăr, când vasul era în zona de așteptare a venit o șalupă care ne-a luat pe mine și pe Hayssam pe țarm. Am ieșit din port separat. Eu am plecat spre casa verișoarei mele din Tartous, familia mea, copiii și părinții mei fiind fugiți din Liban în Tartous la această verișoară. Am dormit la ea o singură noapte, apoi m-am întors în portul Tartous pentru procedurile de predare-primire a vasului IMAN-T către noul căpitan, Younis Ahmad Sabra, ceea ce s-a și întâmplat. Am revenit în Liban după familia mea, care a plecat înaintea mea. Legăturile mele cu Moustafa Tartousi s-au întrerupt datorită implicării mele în operațiunea fugii lui Hayssam și am rămas fără muncă pentru mai multe luni. Am început să caut de lucru. Până când agentul maritim Ismail Fathallah, cetățean egiptean, m-a anunțat că vasul PIPO/BIBO, care era în portul Mersin din Turcia, avea nevoie de un căpitan. Mi-a trimis un fax ca dovadă, am plecat la Ambasada Turciei din Liban și am luat viza în aceeași zi. Când eram pregătit să plec spre Turcia, o rudă a mea, pe nume Tartousi Abdelhakim a venit și m-a anunțat ca Tartousi Moustafa m-a contactat și că trebuie să plecăm în Egipt să lucrăm pe vasul Luminița-T. Drept pentru care am hotărât să plec în Egipt ca să lucrez pe vasul respectiv. După rezolvarea problemei cu căpitanul acestui vas, Tartousi Moustafa mi-a cerut să rămân în Egipt și acolo am lucrat în mod firesc până în prezent. Asta este tot ce s-a întâmplat cu mine, nu l-am mai văzut pe Omar Hayssam deloc, nici nu știu unde se află, și nu mai am nicio veste despre el. Ce am relatat este întregul adevăr.”

Înalta Curte consideră, de asemenea, că martorul furnizează date amănunțite în legătură cu modul în care inculpatul Tartousi Moustafa l-a convins pe Tartousi Youssef să rămână în continuare comandantul navei Imam-T pe ruta Alexandria-Tartous, deși o altă persoană trebuia să preia comanda navei, precum și în legătură cu modul în care numitul Omar Hayssam a părăsit bordul navei în portul Tartus, cu ajutorul unei șalupe, care a venit în larg să-l ia, fără a mai fi înregistrat la intrarea în port de către autoritățile portuare libaneze.

Totodată, martorul Tartousi Youssef indică și cifra exactă reprezentând suma de bani care i-a fost lăsată de către numitul Omar Hayssam, respectiv suma de 800 de euro, la întrebarea autorităților judiciare libaneze, dacă a primit vreo sumă de bani sau cadouri pentru înlesnirea ieșirii lui Omar Hayssam din România și cu cine s-a înțeles pentru remunerarea sa în această operațiune, acesta răspunzând:

„Nu m-am înțeles cu nimeni, nici nu am vorbit cu nicio persoană pentru facilitarea și asigurarea succesului operațiunii de scoatere a lui Hayssam din România, dar la câteva ore după sosirea noastră în portul Alexandria și coborârea lui Hayssam de pe vas, cu agentul Hani Zidan, când mă plimbam cu inginerul I Ibrahim Sheikh în port, mi-a spus că Hayssam Omar mi-a lăsat o sumă de 800 de euro. I-am luat și asta e tot ce am primit în urma acestei operațiuni. Nu am considerat sub nicio formă că această sumă reprezintă o remunerație

*Cei care au facilitat ieșirea lui Hayssam erau **Tartousi Moustafa**, fiul lui Mohammed și Nazek, are 50 de ani, are cetățenie siriană, inginerul **Ibrahim Abdullatif Sheikh**, cetățean sirian, agentul **Hani Zidan**, cetățean egiptean și **Mohammad Moustafa Alilwani**, cetățean egiptean.*

Ultimii doi lucrau la agenția Horas de navigație și nu cunosc persoana care a venit cu șalupe și l-a preluat pe Omar Hayssam.

Nu știu cum a urcat Omar Hayssam la bordul vasului, nici nu știu cine l-a ajutat în România.”

Declarația din data de 18.10.2014 dată de către Tartousi Youssef trebuie analizată comparativ și cu declarația dată de către acesta în fața notarului public din Tripoli la data de 03.12.2007, în care acesta arată că: *„ nu s-a consemnat nicio declarație olografă a subsemnatului nici în fața Biroului de Combatere a Terorismului, nici în fața altor autorități judiciare din Liban. Ceea ce s-a întâmplat în acel voiaj a fost faptul că în timpul escalei navei în portul Alexandria a urcat la bordul navei o persoană care dorea să inspecteze nava în vederea cumpărării ei, iar eu am aflat că era din familia Al Omar, acesta având asupra sa aprobare pentru a intra în port eliberată de Securitatea Egipteană, precum și aprobare pentru a urca la bordul navei, fiind însoțit de către Moustafa Tartousi. Aceștia au părăsit nava în Egipt, iar eu confirm că nu am dat nicio declarație*

scrisă de mâna mea, și că toate aceste informații le-am comunicat verbal în fața celor de la Biroul de Combatere a Terorismului.”

După analiza celor două declarații, coroborate fiind și cu celelalte probe existente la dosar, Înalta Curte, conform propriei convingeri, va înlătura declarația notarială dată la data de 03.12.2007 și nu va ține cont de ea la soluționarea cauzei.

Aceasta întrucât este evident că această scurtă declarație, care este în totală contradicție cu cea notarială, este o declarație care nu corespunde adevărului și a fost dată cu un singur scop, și anume acela de a-l scăpa pe inculpatul Moustafa Tartousi de acuzațiile care i se aduceau în România așa cum se și menționează la sfârșitul declarației, când Tartousi Youssef solicită ca *”....aceasta să fie consemnată oficial pentru a fi folosită acolo unde trebuința o va cere...”*.

Înalta Curte apreciază că declarația din data de 18.10.2007 a martorului Tartousi Yousef se coroborează cu întreg probatoriul administrat de către organele judiciare, din care exemplifică declarația martorului cu identitate protejată „A.”.

Acesta, atât în declarația de la urmărire penală (f. 199 – 203 Vol. V u.p.), cât și cea dată în fața instanței de fond la data de 05.03.2012, a făcut afirmații certe cu privire la implicarea inculpatului **Tartousi Mustafa** în trecerea ilegală a frontierei de către OMAR HAYSSAM (cine cu cine a luat legătura, ce sumă de bani trebuia dată, cui, despre posibilitatea reală a inculpatului **Tartousi Mustafa** de a executa acest plan).

Astfel, în cuprinsul declarației martorului, se arată:

„.....aproximativ prin luna iunie 2006, mă aflu întâmplător cu Tarek Mustafa și am auzit o discuție între acesta și un bărbat pe care nu îl cunosc și nu l-am mai văzut de atunci. ... Bărbatul acesta i-a spus lui Tarek că are o problemă și trebuie să îl ajute să plece din țară pe Omar Hayssam. Tarek i-a zis că poate rezolva cu ajutorul Tartousi, dar costă o anumită sumă de bani în euro, nu știu exact valoarea, dar era foarte mult (câteva zeci de mii). Atunci bărbatul necunoscut a zis că poate rezolva suma de bani prin colectare de la arabii care se ocupă cu comerțul de legume-fructe în Voluntari. Am mai auzit atunci că Tarek l-a ajutat la o afacere cu o sumă de bani. ....Eu personal cunosc doi băieți care au plecat în acest fel cu ajutorul lui Tartousi și știu că acesta are oameni și în Egipt, în portul Damietta, care vin cu o barcă la vapor, în larg, și îi iau pe cei urcați pe vapor ca să nu îi prindă securitatea egipteană. Așa s-a întâmplat și cu cei doi băieți despre care am zis. Mai precizez că cei doi băieți au stat ascunși în hambarul navei lângă marfă și, după control și plecarea vasului din port au ieșit și au stat în camerele echipajului. Singurul care știe de acest lucru este căpitanul vasului, iar pe cei din echipaj nu îi interesează.....” (vol.V, filele 199-203).

Declarația acestui martor aduce informații prețioase în legătură cu implicarea inculpatului Tartoussi în fuga din țară a lui Omar Hayssam, contra unei sume mari de bani, precum și în legătură cu procedura care trebuia urmată.

Declarația martorului Tartousi Youssef și a martorului cu identitate protejată „A.” se coroborează cu declarația martorului **Blăgău Constantin Liviu**, audiat de către instanța de apel la data de 23 septembrie 2014 (f. 31-32 vol. IV dosar instanță apel).

Acesta, întreat fiind de către instanță în ce procent de probabilitate apreciază că a identificat acea persoană prezentă pe navă, pe ruta Alexandria – Tartus, ca fiind Omar Hayssam, a declarat în fața instanței de apel: „Cred că într-un procent de 50 %, după părerea mea, persoana pe care am văzut-o pe navă era inculpatul Omar Hayssam, pentru că era ca mai toți arabii, chel și robust.”

Apoi, întreat fiind cum își explică diferența de probabilitate în identificarea lui Omar Hayssam din declarațiile date la urmărirea penală în raport cu declarația făcută în acea zi, martorul a răspuns: „Îmi explic afirmația de astăzi prin faptul că am văzut ulterior mai multe imagini la televizor cu Omar Hayssam”.

De asemenea, declarațiile mai sus-menționate se coroborează cu depoziția martorului **Eftimov Hariton** (f. 220-222 vol. II dosar instanță apel), care declară următoarele: „în urmă cu aproximativ 5 ani eram îmbarcat pe nava IMAN T. Nava pe care eram îmbarcat era încărcată și trebuia să fi fost transportată la destinație, respectiv în Egipt.

După trei săptămâni de la plecare ne-am întors în țară și a doua zi dimineața, întorcându-mă la navă am fost oprit de doi agenți și mi s-a cerut să dau o declarație. Cred că la Parchet am fost și mi s-au arătat mai multe poze, cerându-mi să recunosc persoana străină care a fost la bordul navei pe care eu eram îmbarcat ..... Eu am recunoscut fizionomia acelei persoane fără să știu cine este de fapt și că am sesizat prezența sa în drumul din Egipt către Siria.....După ce am recunoscut persoana din fotografie mi s-a spus că este numitul Omar Hayssam.....În drumul dinspre Egipt către Siria eu l-am văzut pe Omar Hayssam de mai multe ori în cabina șefului mecanic, pe punte și la pupa navei.....La plecarea din portul Constanța s-a întârziat puțin plecarea navei, nu pot preciza motivul, nu mi s-a spus, efectiv am plecat în jurul orelor 22.000. Nu știu dacă poliția de frontieră și vameșii au verificat nava înainte de plecare. Înainte de plecarea navei, pe navă a venit Mustafa Tartousi. Eu personal pentru prima oară l-am văzut atunci pe Mustafa Tartousi, însă eu am făcut numai 2 voiaje cu nava respectivă.

Precizez că am văzut acea persoană străină despre care mi s-a spus că era Omar Hayssam, nu în Portul Alexandria, ci în marșul navei după plecarea din

portul Alexandria.....Atunci când mi s-a cerut să identific persoana străină de la bordul navei după planșa foto am precizat organelor de urmărire penală că aprecierea mea privind identitatea acelei persoane este în proporție de 50-60%. Chiar și astăzi afirm că îmi mențin același procent pe care l-am menționat în declarațiile date în faza de urmărire penală cu privire la persoana numitului Omar Hayssam.

În calitate de membru al echipajului nu aveam acces în cabinele echipajului, însă precizez că l-am observat pe numitul Omar Hayssam în cabina mecanicului, trecând pe hol când ușa de la cabină era deschisă.

După aproximativ o oră l-am întrebat pe colegul meu Liviu Blăgău cine este persoana din cabina șefului mecanic, iar acesta mi-a spus că este un prieten al armatorului sau comandantului, nu mai știu exact.....

Am observat atunci când macarua a fost adusă la bordul navei că armatorul Tartousi s-a preocupat de amărarea utilajului respectiv. Deși și noi, membrii echipajului, ne ocupam de amărarea utilajului, nu știu și nu pot să îmi explic de ce la acea dată s-a ocupat Tartousi Moustafa, armatorul, inculpatul din prezenta cauză.

Armatorul este proprietarul navei și răspunde de marfa transportată.

Nu pot să explic de ce Tartousi Moustafa s-a preocupat doar de macara și nu și de marfa din cală.....

Nu știu dacă cala navei a fost verificată ori nu pentru că eu eram în cabină.

În aceste condiții, nimeni nu puteau intra în cală, ușile acesteia fiind blocate cu mărfurile și, respectiv utilajul despre care am făcut vorbire.

În situația dată utilajul în mod obligatoriu trebuia amarat pentru că exista pericol din cauza vremii să cadă de la bord.”

Analizând în detaliu declarația acestui martor, Înalta Curte observă faptul că martorul a identificat dintr-un set de fotografii, care i-a fost prezentat, persoana prezentă pe navă, pe ruta Alexandria -Tartus, ca fiind Omar Hayssam, fără să știe numele acelei persoane, nume care i-a fost spus ulterior, după recunoașterea persoanei din fotografie, iar aprecierea sa privind identitatea acelei persoane a afirmat că poate fi făcută doar în proporție de 50-60%, deci cu o rezervă de 40-50%.

Înalta Curte consideră că declarația acestui martor, coroborată cu celelalte probe testimoniale, precum declarațiile martorilor Tartousi Youssef (filele 185-190, vol. I, apel), Pârvan Violeta (filele 399-400, vol.III, apel), Blăgău Constantin Liviu (filele 31-32, vol.IV, apel) și Shikh Ibrahim (filele 315-322 vol.IV, fond), conduc instanța de apel la concluzia că persoana prezentă pe navă, pe ruta Alexandria – Tartus, era Omar Hayssam.

Această declarație confirmă, de asemenea, prezența inculpatului Tartousi Moustafa pe navă, în portul Constanța, în noaptea de 29-30 iunie 2006, acesta ocupându-se personal de amararea macaralei, deși personalul putea face el acest lucru; această prezență a inculpatului Tartousi Mustafa, atașat anterior încărcării acelei macarale agabaritice pe puntea navei, cât și ulterior, după venirea autorităților în domeniu pentru a efectua controlul, precum și prezența acestuia la bordul navei și la chei până când nava a plecat, este reliefată și de alte declarații de martori, inclusiv a lui Dinu Marioara, agentul navei.

Această martoră, împreună cu martorul Eftimov Hariton, confirmă prezența inculpatului Tartousi Mustafa până la finalizarea încărcării, precum și faptul că acesta a fost prezent în momentul în care autoritățile au venit să efectueze controlul, tot martora Dinu Marioara declarând ulterior că acesta a condus autoritățile cu autoturismul propriu, după ce au finalizat verificările, iar nava a ridicat ancora și a plecat în voiajul său spre Alexandria.

De asemenea, declarația martorului Eftimov Hariton (filele 220-222, vol.II, apel), confirmă faptul că pe acea navă, în acea noapte, a fost efectuat un control superficial, din cauza faptului că vameșii nu puteau intra în cală, ușile acesteia fiind blocate cu mărfurile și cu acea macara agabaritică, precum și faptul că, pe lângă verificările pe care doi membrii a echipei le-au făcut în partea inferioară a navei, comandantul echipei a verificat doar pașapoartele în careul navei, precum și cabina căpitanului și a șefului de echipaj, fără să efectueze control așa cum prevăd regulamentele aplicabile în astfel de situații, în condițiile în care nava se afla sub semnal de alertă, prin prisma faptului că la un voiaj anterior fuseseră identificate pe navă obiecte nedecarate.

Conform unui raport de analiză din luna iulie 2006, al Brigăzii de Combatere a Criminalității Organizate Constanța, privind modul de urcare a unui pasager clandestin în porturile din Constanța, s-a reținut următoarele :

„Urcarea la bordul unei nave comerciale acostate în porturile Constanța, Constanța sud Agigea și Midia poate fi efectuată de orice persoană cât de cât familiarizată cu traficul portuar, fără a necesita activități prealabile sau manopere de disimulare întrucât: intrarea în port este accesibilă oricărei persoane fără a fi necesară justificarea acesteia, urcarea la bordul oricărei nave comerciale se poate face cu ușurință cu acceptul comandantului acesteia, când există o înțelegere anterioară și complicitatea acestuia, navele comerciale dispun de numeroase locuri unde pot fi ascunse persoane, fără a putea fi descoperite la controlul autorităților portuare; deși în responsabilitatea fiecărui membru de echipaj este stabilită activitatea de verificare a spațiilor în care își desfășoară activitatea și locuiesc, acestea se rezumă la prevenirea prezenței și descoperirea călătorilor clandestini, nu și a celor introduși cu bună știință pe navă; porțile de acces în port

nu sunt dotate cu camere de luat vederi; accesul în danele portuare este limitat doar cu o barieră la intrare acesta fiind singurul mod în care se asigură securitatea danelor, în acest caz un important rol îl joacă factorul uman, angajatul firmei de securitate care poate să își facă sau nu datoria; securitatea incintei portuare (inclusiv accesul la navă dinspre uscat) este asigurată de societăți comerciale private, angajate de către operatorii portuari, prestația acestora în multe cazuri fiind precară (vol.III, filele 141-145).”

Totodată, martorul Eftimov Hariton(f. 367 – 368 vol. IV dos. u.p., precum și martorii Blăgău Constantin Liviu (f. 354 – 355 vol. IV dos u.p.) și Shikh Ibrahim(f. 315 – 316 vol. IV dos. u.p.) au confirmat și faptul că, în cele 6-7 ore în care nava a staționat în Bosfor, la bordul acesteia nu a urcat nicio persoană, aspect ce trebuie coroborat cu faptul că în data de 01.07.2006, de la nr. de telefon ..., între orele 07.41- 08.00, a fost inițiată o comunicare tip scaming către nr. ..., utilizat de către Pârvan Violeta, concubina lui Omar Hayssam, iar din datele obținute de la operatorii de telefonie mobilă și autoritățile turce rezultă că semnalul comunicației a fost inițiat dintr-un releu de telefonie mobilă al unei rețele de telefonie turce amplasat în zona de coastă, la nord de Istanbul, și destinat comunicărilor pe mare, în a cărei zonă de acoperire se afla în acel moment nava Imam T.

Aceeași martori confirmă și faptul că pe data de 16.07.2006, la bordul navei Imam T a fost adusă, de către Tartousi Yousef, o persoană cu semnalmentele inculpatului Omar Hayssam, care le-a fost prezentată ca **Samir**, un turist cu intenții de afaceri în zonă, și care, conform datelor obținute de la de autoritățile egiptene, care au identificat-o ca **Omar Samir**", a părăsit Egiptul pe data de 16.07.2006, prin folosirea pașaportului sirian cu nr. ....

Aceste date trebuie coroborate cu faptul că Omar Samir a părăsit Egiptul pe data de 11.07.2006, folosindu-se de pașaportul emis de Republica Federativă Rusia cu nr. ..., iar în perioada 07.07.2006 - 16.07.2006 același „**Omar Samir**”, prin folosirea pașaportului sirian ... s-a cazat la Hotelul Paradise Inn Resort Al Maamira din Mnamura Beach, Alexandria Egipt, inițial în camera 229 regim single, iar după sosirea în Egipt, pe data de 11.07.2006, a concubinei lui Omar Hassam, Pârvan Violeta, în camera 130 în regim double.

În aceeași logică trebuie privite și declarațiile martorilor Abdel Latif Zahran și Zakaria Shafik Gali, cu care Pârvan Violeta s-a întâlnit pe aeroportul din Atena și cărora le-a spus că merge la Alexandria, în Egipt, la soțul ei, Omar Hayssam.

Fuga inculpatului Omar Hayssam din România a fost planificată în etape, respectiv etapa care a constat în organizarea deplasării de la București la Constanța și îmbarcarea pe navă, și, ulterior, etapa, care a constat în deplasarea inculpatului din Constanța în Alexandria și de aici în Tartus.

În prima etapă, un rol important, așa cum s-a arătat anterior, l-a avut inculpatul Omar Mahmoud, care prin prisma calității de administrator și asociat al SC Madlene, pe care o administra și care se ocupa cu transportul de material lemnos, avea dese legături și drumuri la Constanța, legăturile sale în această calitate împreună cu inculpatul Tartousi Mustafa fiind anterioare planului infracțional, motiv pentru care, în perioada anterioară datei de 26.06.2006, ulterior intervenției chirurgicale la care a fost supus inculpatul Omar Hayssam, ocazie cu care s-a constatat că starea sa de sănătate nu necesită imobilizare la pat, astfel încât să nu se poată deplasa, a făcut numeroase drumuri la Constanța, a discutat cu inculpatul Mustafa Tartousi, au pus la cale modalitatea în care, inițial, în noaptea de 27 spre 28 iunie ar fi trebuit să părăsească nava duna portului Constanța, iar ulterior acestei date, în noaptea de 29 spre 30 iunie 2006, când odată cu încărcarea acelei macarale agabaritice, nava a părăsit portul Constanța cu destinația Alexandria.

În toată această perioadă, din datele existente la dosar, respectiv datele furnizate de operatorii de telefonie mobilă, cât și din raportul de constatare tehnico-științifică s-a reușit identificarea telefoanelor pe care inculpații Omar Hayssam, Omar Mukhles și Tartousi Mustafa le-au folosit în perioada respectivă, pe de-o parte prin prisma identificării terminalelor telefonice folosite de cei trei inculpați, Omar Hayssam, Omar Mahmoud și Omar Mukhles, terminale telefonice care făceau parte dintr-un lot de 50 de terminale telefonice achiziționate de o societate pe care inculpații o dețineau, respectiv SC City Center SRL, în anul 2005.

În perioada respectivă, 20 iunie – 30 iunie 2006, s-a reușit depistarea locației pe care inculpații o aveau prin cartelele pre-pay care au fost identificate ca fiind utilizate în perioada respectivă, în același terminal, împreună cu numerele de telefon pe care inculpații le aveau activate cu abonamente, pe aceleași societăți comerciale, fie că este vorba de SC City Center, fie de SC Askila Shipping, cum este cazul inculpatului Tartousi Mustafa.

Înalta Curte remarcă faptul că toate acele cartele pre-pay care au fost folosite în perioada respectivă și care au fost identificate ca aflându-se în zona de activitate a celulelor sau a releelor care deserveau firma de telefonie mobilă Orange, sunt toate cartele pre-pay Orange care au putut fi folosite în telefoanele care au fost achiziționate de către SC City Center, care la rândul lor erau achiziționate de la Orange, astfel încât posibilitatea interschimbării cartelelor telefonice să poată fi făcută fără niciun impediment din punct de vedere tehnic.

Numerele de telefon folosite de inculpați și asocierile care s-au făcut cu numerele de telefon pe care aceștia le foloseau în mod frecvent sunt descrise la punctele 8-10 ale rechizitoriului, cu date tehnice certificate și confirmate de către rapoartele de constatare tehnico-științifică în ceea ce privește asocierile făcute de

organele de urmărire penală cu privire la terminalele telefonice în care au fost folosite cartelele cu numerele de telefon respective.

Așa cum s-a menționat, ulterior datei de 28 iunie 2006, după termenul de la Curtea de Apel București, inculpatul Omar Hayssam a plecat, s-a deplasat la domiciliul său din București, iar de la această dată nu a mai fost văzut de nicio persoană, decât de unele persoane, fie martor cu identitate protejată, fie paznici care erau la locuințele pe care familia inculpatului le deținea în București și care au confirmat că, inclusiv pe data de 16 iulie 2006, au văzut o persoană cu conformație asemănătoare cu a inculpatului într-un autovehicul Hammer, pe care inculpatul, așa cum rezultă din declarațiile martorilor, îl folosea în mod frecvent.

Așa cum rezultă din declarațiile inculpaților Omar Mahmoud și Omar Mukhles, a soției acestuia, Omar Adela, precum și din celelalte probe administrate în cauză, rezultă că inculpatul s-ar fi deplasat la sfârșitul lunii iunie, respectiv în dimineața zilei de 29 iunie până pe 30 iunie, la vila sa din afara Bucureștiului.

Cert este faptul că martorul Donea Vasile, care se ocupa de vila de la Snagov a inculpatului, de lângă Hotelul RENEL, confirmă faptul că după data de 23 iunie 2006, a doua zi după ce a fost externat după intervenția chirurgicală, inculpatul nu a mai trecut pe la vila sa de la Snagov, astfel încât nu l-a mai văzut pe Omar Hayssam în datele de 28, 29, 30 iunie și nici în 1 iulie, neconfirmând susținerile inculpaților care au dat declarații în acest sens, atât la instanța de fond, cât și în fața instanței de apel.

Totodată, arată același martor că, atunci când se făcea deplasarea la vila de la Snagov se făcea cu o autoutilitară Mercedes, în care avea loc familia destul de numeroasă a acestuia, iar din declarațiile martorului Duicu, care era șoferul său personal, se confirmă faptul că, în mod frecvent, inculpatul folosea, fie un autoturism Opel, fie un autoturism Hammer, pe care martorul le conducea în mod frecvent, iar atunci când se deplasa în afara Bucureștiului, la vila de la Snagov, se folosea un autoturism marca Mercedes, care avea o capacitate mai încăpătoare pentru familia inculpatului.

După data de 28 iunie, respectiv pe 29 iunie, inculpatul Omar Mahmoud împreună cu inculpatul Omar Hayssam s-au deplasat la Constanța cu un autovehicul marca BMW, au ajuns în Constanța și s-au întâlnit cu Tartousi Mustafa, iar în perioada efectuării controlului de către Poliția de frontieră și vamă a încărcăturii navei Imam T și a documentelor necesare plecării în cursă a acesteia, între 12 și 2,20 noaptea, inculpatul Omar Hayssam a fost introdus pe navă și ascuns într-o locație care nu a putut fi identificată cu ocazia controlului efectuat de poliția de frontieră.

Din declarațiile date de cei trei membri ai echipei de control, precum și din rapoartele acestora, rezultă modalitatea defectuoasă prin care s-a făcut controlul

navei, generate pe de-o parte de modul în care au fost încărcate hambarele navei, astfel încât să nu poată fi controlate toate încăperile în care exista posibilitatea să fie ascunși pasageri clandestini (despre care să nu știe nimeni că s-au urcat pe navă), în cauză vorbind despre un pasager care a fost introdus pe navă, pe de-o parte cu știința armatorului Tartousi Mustafa, iar pe de altă parte cu știința comandantului navei, în lipsa căruia probabil nicio persoană nu putea fi urcată la bord.

Este esențial de remarcat și faptul că, anterior acestei date, având în vedere că probatoriul administrat în cauză certifică faptul că, după punerea sa în libertate, având în vedere și natura infracțiunii pentru care inculpatul Omar Hayssam era trimis în judecată, acesta a fost supus unei monitorizări permanente ale unor organe cu atribuții în siguranța națională, motiv pentru care, pentru a facilita deplasările spre Constanța a fost achiziționat un Renault Laguna de la martora Guran Georgiana, audiată în cauză, autoturism care a fost înmatriculat pe SC Rio Bucovina SRL, iar ulterior a fost folosit de către inculpatul Omar Mukhles pentru a fi antemergătorul autoturismului cu care inculpatul Omar Mahmoud se deplasa la Constanța, împreună cu inculpatul Omar Hayssam.

Ulterior plecării din România a lui Omar Hayssam, membrii familiei sau diverși angajați, au continuat activitatea de conspirare a dispariției acestuia, relatând cercului de cunoscuți că acesta s-ar afla la tratament sau declarând autorităților judiciare că l-au văzut și în zilele următoare datei de 30.06. 2006.

Afirmațiile făcute de soția sa, Omar Adela, în sensul că l-ar fi condus la unități de sănătate publică în perioada următoare zilei de 01.07.2006, au fost contrazise de verificările efectuate de către organele de poliție prin discuții cu personalul medical sau prin verificarea registrelor spitalelor și au fost infirmate în totalitate de rezultatele cercetărilor.

În același sens au fost observate și persoane cu o constituție fizică asemănătoare lui Omar Hayssam în zona locuinței din str. Năvodari (șos. Nordului), împrejurări de natură a produce confuzie în rândul organelor judiciare prin depozițiile depuse de persoane ce nu făceau parte din familie sau cercul de apropiați.

Astfel, martorul Salveț Anghel a relatat că l-a observat pe Omar Hayssam în data de 11.07.2006 sau martorul cu identitate protejată " R." a relatat că a observat o persoană cu aspect fizic asemănător în zona locuinței acestuia, în ziua de 16.07.2006.

În momentul avansării cercetărilor și formulării unei cereri de comisie rogatorie internațională adresată autorităților judiciare egiptene, numitul Omar Hayssam, continuându-și modul de operare, l-a trimis în Egipt pe fratele său Omar Samir, care a furnizat prin depoziția sa contrară adevărului, dată în fața

procurorilor egipteni, aceeași ipoteză a nevinovăției lui Omar Hayssam, varianta unei alte date de plecare și varianta plecării pe calea aerului cu sprijinul direct al unor reprezentanți ai autorităților române, ipoteză demontată în totalitate de probatoriul administrat în prezenta cauză.

În ceea ce îl privește pe inculpatul Omar Mahmoud, au fost administrate în cauză o serie de probe prin care s-a încercat să se acrediteze ideea că în data de 29- 30 iunie 2006, acesta a fost prezent în București, astfel încât nu se putea afla pe raza municipiului Constanța.

Martorii Stoica Cristian, Iancu Georgeta și Cojocaru Dan, audiați la data de 07.05.2012, confirmă faptul că la petrecere, de ziua colegului lor Stefanov Paul – Mihai, respectiv pe data de 29.06.2006, a participat numai inculpatul **OMAR MUKHLES**, nu și inculpatul **OMAR MAHMOUD**.

Trecând peste convorbirile telefonice, care nu pot fi contestate, pe care le-a purtat de pe abonamentul său în ziua respectivă de pe raza municipiului Constanța, alibiul oferit de către martora Ciolan Mirela, care spune că în ziua de 30 iunie 2006 s-a prezentat împreună cu inculpatul Omar Mahmoud la Raiffeisen Bank pentru a semna o dispoziție de plată și un ordin de plată din conturile sale personale, sunt infirmate de datele oferite de bancă, care prezintă o altă situație, respectiv în data menționată nefiind nicio dispoziție de plată pe care inculpatul Omar Mahmoud să o fi semnat în ziua respectivă, iar împuternicitul pe conturile personale și pe conturile firmei era martora Ciolan Mirela, care avea împuternicire pentru a efectua plăți cu privire la sumele de bani existente în conturile, atât personale ale inculpatului, cât și ale societății pe care acesta o administra.

Analizând declarațiile celorlalți martori audiați în faza apelului, Înalta Curte apreciază că unele dintre aceste declarații, cum ar fi cele ale martorilor Khattab Lena (fila 281, vol. III, apel), Iskandarani Zaher (fila 302, vol. II, apel), Buzea Carmen Daniela (fila 301, vol. II, apel), Schuster Frantz (fila 260, vol. II, apel), Kabalan Mohamad (fila 338, vol. III, apel) și Bittar Ahmad (fila 63, vol. III, apel), sunt nerelevante în cauză, întrucât nu conțin elemente semnificative referitoare la împrejurările faptei.

În cuprinsul acestor declarații sunt făcute afirmații de genul: ” nu cunosc nimic în legătură cu plecarea lui Omar Hayssam din țară și nici împrejurările în care acesta a făcut-o” (Khattab Lena), „am aflat despre Omar Hayssam din presă, mulți ani după revoluție, l-am cunoscut din vedere, niciodată personal” (Iskandarani Zaher), „pe inculpații din prezenta cauză nu îi cunosc” (Buzea Carmen Daniela), „nu l-am cunoscut niciodată pe Omar Hayssam, nici măcar nu știu cum arată”, (Schuster Frantz), „nu cunosc pe niciunul din inculpații cauzei” (Kabalan Mohamad), „am aflat despre plecarea lui Omar Hayssam din România prin mass-

media, de fapt în împrejurarea în care un prieten m-a sunat și mi-a spus că apăruseră informații în spațiul public”(Bittar Ahmad).

Referitor la declarațiile martorilor Vintilă Florin George (filele 194-195, vol.III, apel), Savin Marin (filele 192-193, vol.III, apel) și Botea Daniel (filele 196-198, vol.III, apel), care au făcut parte din echipa de control care a efectuat procedurile de verificare a navei IMAN T, la plecarea din portul Constanța, și care au declarat faptul că a fost efectuat un control amănunțit al navei, precum și faptul că inculpatul Tartousi Mustafa nu a fost prezent acolo la momentul efectuării controlului, Înalta Curte constată că aceste declarații conțin aspecte ce vin în contradicție cu declarațiile martorilor Eftimov Hariton și Dinu Mioara, care au arătat că verificarea a fost una superficială, iar inculpatul Tartousi Mustafa a fost prezent pe toată durata efectuării acesteia.

Astfel, declarațiile acestor martori confirmă prezența inculpatului Tartousi Mustafa până la finalizarea încărcării, precum și faptul că acesta a fost prezent în momentul în care autoritățile au venit să efectueze controlul, martora Dinu Marioara declarând că acesta a condus autoritățile cu autoturismul propriu, după finalizarea verificărilor.

De asemenea, declarația martorului Eftimov Hariton confirmă faptul că pe acea navă, în acea noapte, pe lângă verificările pe care doi membrii ai echipei le-au făcut în partea inferioară a navei, comandantul echipei a verificat doar pașapoartele în careul navei, precum și cabina căpitanului și a șefului de echipaj, fără să efectueze control așa cum prevăd regulamentele aplicabile în astfel de situații, în condițiile în care nava se afla sub semnal de alertă, prin prisma faptului că la un voiaj anterior fuseseră identificate pe navă obiecte nedeclarete.

Înalta Curte va înlătura declarațiile martorilor Vintilă Florin George, Savin Marin și Botea Daniel și nu va ține cont de ele la soluționarea cauzei, apreciind că aceștia au avut un interes în sensul celor declarate, respectiv de a nu fi acuzați de comiterea infracțiunii de neglijență în serviciu, întrucât nu au respectat regulamentele aplicabile în astfel de situații.

De asemenea, au avut interesul să ascundă prezența inculpatului Tartousi Mustafa, pentru a nu ieși la iveală „relațiile de amicitie” existente între ei și acesta, știut fiind faptul că acest inculpat se bucura de o mare influență și era foarte cunoscut în orașul Constanța, iar astfel de relații putând fi ușor deduse din faptul că echipa de control a fost condusă la ieșirea din port cu mașina inculpatului Tartousi Mustafa; totodată, aceste relații reprezintă, probabil, și motivul efectuării acestui control superficial al navei.

Înalta Curte va înlătura și declarația martorului Yassin Mohamad (fila 218, vol.II, apel), care a declarat că l-a văzut ultima dată pe Omar Hayssam pe 4-5 iulie

2006, întrucât această declarație nu se coroborează cu probatoriul administrat în cauză, motiv pentru care nu va ține cont de ea la soluționarea cauzei.

La soluționarea cauzei instanța nu are în vedere și volumul cuprinzând 110 file, documente ce constituie informații clasificate strict secrete și secrete care nu au putut fi consultate în condițiile prevăzute de legislația informațiilor clasificate de către toți participanții procesuali. Înalta Curte va avea în vedere probatoriul existent la dosarul cauzei până la dezbaterea apelului.

Listingerile telefonice, adresele de la filele 103 – 173, volumul IV – dosar u.p., rapoartele de constatare tehnico – științifică privind analiza comunicațiilor, adresele și corespondența cu firmele Orange și Vodafone, procesele – verbale de identificare a unor numere de telefon din Siria, datele existente la ONRC privind firmele SC”CITY CENTER”SRL și SC”RIO BUCOVINA”SRL, toate acestea sunt mijloace de probă științifică prin care s-a stabilit cu exactitate traseul folosit de OMAR HAYSSAM la părăsirea teritoriului României, cât și traseul urmat până la destinația finală în Siria, mijloace pe care instanța le are în vedere la soluționarea cauzei.

Pe baza datelor de mai sus s-au stabilit terminalele telefonice utilizate, cui aparțineau, perioada în care au fost folosite și de către cine.

De asemenea, Înalta Curte va avea în vedere și expertiza bio-criminalistică dispusă în cauză, la acel autoturism BMW, expertiză în urma căreia, pe portiera din spate a autoturismului, a fost identificat profilul genetic al inculpatului Omar Hayssam, profil genetic obținut din compararea profilurilor genetice ale fiilor săi și a soției sale.

Aceasta, întrucât mașina nu a fost niciodată în proprietatea de drept a inculpatului Omar Hayssam, în condițiile în care acesta nu era acționar sau administrator la societatea respectivă, astfel încât să fie proprietar de drept.

Din declarațiile martorilor rezultă că niciodată respectivul autoturism BMW nu a fost folosit de către Omar Hayssam, nici anterior încarcerării, având în vedere data la care a fost înmatriculat, nici ulterior, acesta folosind cele trei autoturisme menționate, respectiv marca Opel, Hammer și cea autoutilitară Mercedes, pentru deplasările în afara Bucureștiului.

Din declarația martorului Duicu Mihai (filele 61-62, vol.III, apel) reiese clar că nu a folosit niciodată acel autovehicul. Pe de altă parte, din declarația martorului Oprea Liviu Cristian, șoferul personal al inculpatului Omar Mahmoud, rezultă că aceasta era folosită exclusiv de inculpatul Omar Mahmoud, fiind mașina sa personală, șoferul fiind chiar certat în momentul în care și-a permis să ia mașina să transporte pe altcineva fără acceptul său.

Alte probe pe care instanța de apel le are în vedere la soluționarea cauzei sunt scrisorile trimise de **OMAR KHALED HAYSSAM** fraților săi, în care se

arăta: „Știu că voi faceți tot ce este necesar, am cea mai mare încredere în acest lucru”; „vă rog să găsiți un mod rapid de a mă scoate din această situație”; „suntem pregătiți să sacrificăm orice”; „suntem pregătiți cu tot ceea ce este necesar să renunțăm la orice pentru libertatea mea”; „sunt atent la tot ce faceți”; „nu vreau să mă repet am mare încredere în voi”; „știu că în acest moment pregătiți ceva”; „dumnezeu a hotărât să ieșim din neceazul acesta și a hotărât să ies de aici, deși situația este foarte dificilă” (f. 221 – 287 Vol III dos. up), din conținutul acestor scrisori reieșind starea de disperare în care se afla **OMAR KHALED HAYSSAM**, încrederea pe care o avea în ajutorul pe care i-l vor oferi frații săi, precum și legătura sufletească puternică care exista între el și aceștia.

În consecință, având în vedere probele administrate în cauză și considerentele expuse mai sus, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că inculpații Tartousi Mustafa, Omar Mahmoud și Omar Mukhles au înlesnit trecerea frontierei unei persoane care a săvârșit un act terorist.

Conform art. 33 alin. 2 lit. a din Legea nr. 535/2004 modificată prin Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal cu modificările ulterioare „constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi săvârșirea uneia dintre următoarele fapte:

a) înlesnirea trecerii frontierei, găzduirea ori facilitarea accesului în zona obiectivelor vizate a unei persoane care a participat sau a comis ori urmează să participe sau să comită o infracțiune prevăzută la alin. (1) ori la art. 32 alin. (1) sau (3).”

Astfel, din probatoriul administrat, rezultă, după cum s-a arătat mai sus, că acești inculpați au asigurat înregul suport tehnic, logistic, financiar, material și moral pentru înlesnirea trecerii frontierei de către numitul Omar Khaled Hayssam, persoană care a comis actul terorist ce a constat în răpirea jurnaliștilor români în Irak.

Din situația de fapt, reținută de către instanța de apel, rezultă că inculpatul Omar Mahmoud a fost cel care l-a însoțit pe inculpatul Omar Khaled Hayssam până la Constanța, iar inculpatul Omar Mukhles a fost cel care a asigurat securitatea operațiunii, din perspectiva posibilelor controale ori verificări ce puteau fi efectuate de autorități la locuința inculpaților, în timpul în care Omar Khaled Hayssam se afla în Constanța.

De asemenea, inculpatul Tartousi Moustafa a fost cel care l-a îmbarcat pe Omar Hayssam pe nava pe care o agentura și care i-a oferit tot sprijinul necesar pentru ca acesta să părăsească țara prin portul Constanța, ulterior așteptându-l la Alexandria, pentru a asigura succesul celei de-a doua etape a călătoriei, pe ruta Alexandria-Tartus.

Astfel, contrar a ceea ce a apreciat instanța fondului în acest sens, instanța de apel constată că în cauză sunt întrunite exigențele tragerii la răspundere penală a inculpaților, întrucât fapta există, a fost comisă de către inculpați cu vinovăție, iar cauze justificative sau de neimputabilitate nu există.

Referitor la latura subiectivă a infracțiunii, Înalta Curte apreciază că inculpații au comis fapta cu intenție directă, întrucât au prevăzut rezultatul faptei lor și l-au urmărit, respectiv au prevăzut că înlesnesc trecerea frontierei unei persoane care a comis un act terorist și au urmărit acest lucru.

Totodată, Înalta Curte constată că, de la data săvârșirii faptei, Legea nr.535/2004, privind prevenirea și combaterea terorismului, a suferit mai multe modificări, prevederile art. 33 alin. 1 lit. c la care au fost încadrate inițial faptele săvârșite de către inculpați, regăsindu-se la momentul de față în prevederile art. 33 alin. 2 lit. a din Legea nr.535/2004, privind prevenirea și combaterea terorismului, motiv pentru care Înalta Curte va califica și va încadra aceste fapte comise în prevederile acestui din urmă articol.

Referitor la cererea de schimbare a încadrării juridice, formulată de către apărătorul ales al intimaților inculpați Omar Mukhles și Omar Mahmoud, avocat Cazacu Ioan, din infracțiunea prev. de art. 33 al. 1 lit. c din Legea nr. 535/2004, varianta în vigoare la data de 30.06.2006, data presupusei părăsiri ilegale a teritoriului României de către numitul Omar Hayssam, în infracțiunea prev. de art. 26 rap. la art. 70 al. 1 din OUG nr. 105/2001, prin care inculpații ar fi judecați pentru complicitate la fapta de ieșire din țară, prin trecerea ilegală a frontierei, a numitului Omar Hayssam, Înalta Curte apreciază că nu este posibilă această schimbare a încadrării juridice pentru următoarele considerente:

Art. 70 al. 1 din O.U.G. nr. 105/2001, privind frontiera de stat a României, (articol abrogat la data de 01. 02.2014 prin Legea nr. 187/2012), prevedea în forma existentă la data de 30 iunie 2006, data comiterii infracțiunii, faptul că:

„ Intrarea sau ieșirea din țară prin trecerea ilegală a frontierei de stat constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani. “

Art. 33 alin. 2 lit. a din Legea nr. 535/2004, modificată prin Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările ulterioare, prevede: „constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi săvârșirea uneia dintre următoarele fapte:

a) înlesnirea trecerii frontierei, găzduirea ori facilitarea accesului în zona obiectivelor vizate a unei persoane care a participat sau a comis ori urmează să participe sau să comită o infracțiune prevăzută la alin. (1) ori la art. 32 alin. (1) sau (3).”

În primul rând, Înalta Curte constată faptul că, prin formularea acestei cereri, apărătorul ales al acestor inculpați își contrazice propria apărare, întrucât, având în vedere faptul că, deși nu este de acord cu faptul că acești inculpați ar fi înlesnit trecerea frontierei unei persoane care a comis o faptă de terorism, neacceptând deci încadrarea juridică în baza Legii nr.535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, totuși, încearcă să convingă instanța că inculpații au fost doar complici la ieșirea din țară, prin trecerea ilegală a frontierei, a acestei persoane.

În al doilea rând, Înalta Curte constată că, în această speță nu este vorba de o persoană obișnuită, care a fost ajutată să iasă din țară prin trecerea ilegală a frontierei, ci este vorba de o persoană care a comis un act de terorism.

Prin urmare, existând o reglementare specială care pedepsește fapta unei persoane care a înlesnit trecerea frontierei de către o persoană care a comis un act de terorism, este logic că se aplică această reglementare specială și nu aceea care reglementează o situație comună.

În consecință, Înalta Curte apreciază ca fiind nefondată cererea formulată de către apărătorul ales al intimaiilor inculpați Omar Mukhles și Omar Mahmoud, avocat Cazacu Ioan, de schimbare a încadrării juridice din infracțiunea prev. de art. 33 al. 1 lit. c din Legea nr. 535/2004, varianta în vigoare la data de 30.06.2006, în infracțiunea prev. de art. 26 rap. la art. 70 al. 1 din OUG nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României.

Având în vedere considerentele expuse mai sus, Înalta Curte de Casație și Justiție urmează a reține în sarcina inculpaților Tartousi Mustafa, Omar Mahmoud și Omar Mukhles săvârșirea infracțiunii prev. de art. 33 alin.2 lit. a din Legea nr.535/2004 modificată prin Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal cu modificările ulterioare.

Înalta Curte constată și faptul că, de la data săvârșirii infracțiunii de către cei trei inculpați și până la judecarea definitivă a cauzei, a intervenit o nouă lege penală, la 1 februarie 2014 intrând în vigoare Noul Cod penal (Legea nr.286/2009 privind Noul Cod penal, publicată în M.Of. nr.510 din 24 iulie 2009 cu modificările și completările aduse ulterior).

Astfel, art.5 din Noul Cod penal prevede că, în cazul în care, de la data săvârșirii infracțiunii și până la judecarea definitivă a cauzei, au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea penală mai favorabilă; însă, acest articol va fi aplicat cu respectarea Deciziei nr. 265 din 6 mai 2014 a Curții Constituționale a României, decizie prin care s-a stabilit că disp. art. 5 Cod procedură penală sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile.

Totodată, Înalta Curte constată și faptul că vechea reglementare prevedea o

pedeapsă cuprinsă între 5-10 ani închisoare și interzicerea unor drepturi, iar actuala reglementare prevede o pedeapsă cuprinsă între 2-7 ani închisoare și interzicerea unor drepturi.

Comparând cele două reglementări, Înalta Curte constată că actuala reglementare este legea penală mai favorabilă, pedeapsa care poate fi aplicată inculpaților, conform acestei reglementări, fiind mai mică, atât sub aspectul minimului acestei pedepse cât și sub aspectul maximumului acesteia; prin urmare, se va aplica inculpaților o pedeapsă cuprinsă între 2 și 7 ani închisoare.

Constatând că infracțiunea prev. de art. 33 alin. 2 lit. a din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului a fost săvârșită de către un număr de trei inculpați, în cauză fiind incidente prev. art. 77 lit. a Cod penal, instanța de apel va reține în sarcina inculpaților această circumstanță agravantă, a săvârșirii faptei de către trei sau mai multe persoane împreună, circumstanță pe care o va avea în vedere la stabilirea cuantumului pedepsei.

Cu privire la operațiunea de individualizare judiciară a pedepsei care se impune a fi aplicată inculpaților, Înalta Curte va avea în vedere modalitatea de executare și natura faptelor pentru care a fost condamnată persoana care a fost ajutată să părăsească în mod ilegal teritoriul României, precum și circumstanțele reale ale determinării participării la această activitate infracțională în ceea ce-i privește pe inculpații Omar Mahmoud și Omar Mukhles, pe de o parte, și inculpatul Tartousi Mustafa, pe de altă parte.

Astfel, în timp ce inculpații Omar Mahmoud și Omar Mukhles, frați ai lui Omar Hayssam, au adoptat rezoluția infracțională și au trecut la executarea acesteia din motive legate de rudenie, inculpatul Tartousi Mustafa a întreprins această activitate infracțională în schimbul unei sume mari de bani, așa cum precizează martorul cu identitate protejată A., mobilul infracțiunii fiind, deci, unul de natură financiară.

De asemenea, Înalta Curte va avea în vedere și contribuția adusă de către cei trei inculpați la producerea rezultatului infracțional, în urma probatoriului administrat observându-se că inculpații Omar Mahmoud și Omar Mukhles au avut o contribuție mult mai mică în comparație cu cea a inculpatului Tartousi Mustafa, care s-a implicat direct la momentul îmbarcării lui Omar Hayssam pe teritoriul României, l-a așteptat în Alexandria - Egipt pentru a ușura accesul acestuia pe teritoriul statului egiptean și, ulterior, l-a ajutat în părăsirea statului egiptean, prin folosirea pașaportului fratelui său, Omar Samir.

Deopotrivă, la individualizarea judiciară a pedepsei aplicată celor trei inculpați, Înalta Curte va avea în vedere și gravitatea actului terorist comis de către persoana căreia i-a fost înlesnită trecerea frontierei, respectiv numitul Omar

Hayssam, acesta fiind condamnat ulterior la 20 de ani închisoare pentru răpirea jurnaliștilor români în Irak.

Tot în referire la operațiunea de individualizare judiciară a pedepsei aplicate celor trei inculpați, instanța de control judiciar va stabili cuantumurile pedepselor ce se vor aplica în raport de gradul de pericol social al faptelor comise, acesta fiind foarte ridicat, circumstanțele efective reale, dar și personale ale acestor inculpați, urmând să fie îndeplinite și funcțiile de exemplaritate și educative ale pedepsei aplicate.

Astfel, Înalta Curte consideră că pedepsele orientate spre maxim și pedeapsa maximă ce se vor aplica inculpaților va fi în măsură să asigure restabilirea ordinii de drept și reintegrarea socială a inculpaților.

Pentru toate aceste considerente, inculpații Omar Mahmoud și Omar Mukhles vor primi o pedeapsă de câte 5 ani închisoare, iar inculpatul Tartousi Mustafa va primi o pedeapsă mai mare, de 7 ani închisoare, acesta fiind maximul special prevăzut de lege, în cazul său instanța fiind eficientă practică dispozițiilor art. 78 alin. 1 Cod penal care prevede că „în cazul în care există circumstanțe agravante, se poate aplica o pedeapsă până la maximul special”.

Având în vedere aceeași necesitate, a unei corecte dozări a pedepsei, în funcție de motivația săvârșirii infracțiunii și de contribuția adusă de către fiecare inculpat la comiterea acesteia, întrucât art. 33 alin. 2 lit.a din Legea nr.535/2004 prevede și interzicerea exercitării unor drepturi, inculpatului Tartousi Mustafa îi va fi aplicată, pe o durată de 5 ani, pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art.66 alin.1 lit.a,b, c și g Cod penal, în condițiile prev. de art.68 Cod penal; totodată, i se va face aplicarea art.65 – 66 alin.1 lit.a,b, c și g Cod penal, ca pedeapsă accesorie.

Inculpaților Omar Mahmoud și Omar Mukhles le va fi aplicată, pe o durată de 3 ani, pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art.66 alin.1 lit.a și b Cod penal, în condițiile prev. de art.68 Cod penal; totodată, li se va face aplicarea art.65 – 66 alin.1 lit.a și b Cod penal, ca pedeapsă accesorie.

Înalta Curte apreciază că aceste pedepse principale, complementare și accesorii asigură, atât restabilirea ordinii de drept, cât și o reală reintegrare socială a inculpaților, reflectând gradul de pericol social al faptelor săvârșite, dar și circumstanțele de ordin personal, respectând, totodată, principiul aplicării legii penale mai favorabile.

În virtutea considerentelor expuse, în conformitate cu disp. art.421 alin.2 lit.a Cod procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție va admite apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.I.I.C.O.T. - Serviciul Teritorial Oradea împotriva sentinței penale nr. 124/PI/2012 din 8 octombrie 2012 a Curții de Apel Oradea – Secția Penală și pentru Cauze cu Minori.

Va desființa în parte sentința penală apelată și rejudecând:

În baza art. 33 alin.2 lit.a din Legea nr.535/2004 modificată prin Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal cu modificările ulterioare, cu aplicarea art.77 lit.a și art. 78 Cod penal, cu aplicarea art.5 Cod penal, va condamna pe inculpatul Tartousi Mustafa la pedeapsa de 7 ani închisoare și 5 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art.66 alin.1 lit.a,b, c și g Cod penal pe durata prev. de art.68 Cod penal.

Va face aplicarea art.65 – 66 alin.1 lit.a,b, c și g Cod penal ca pedeapsă accesorie.

În baza art. 33 alin.2 lit.a din Legea nr.535/2004 modificată prin Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal cu modificările ulterioare, cu aplicarea art.77 lit.a și art. 78 Cod penal, cu aplicarea art.5 Cod penal va condamna pe inculpatul Omar Mukhles la pedeapsa de 5 ani închisoare și 3 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art.66 alin.1 lit.a și b Cod penal pe durata prev. de art.68 Cod penal.

Va face aplicarea art.65 – 66 alin.1 lit.a și b Cod penal ca pedeapsă accesorie.

În baza art. 33 alin.2 lit.a din Legea nr.535/2004 modificată prin Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal cu modificările ulterioare, cu aplicarea art.77 lit.a și art. 78 Cod penal, cu aplicarea art.5 Cod penal va condamna pe inculpatul Omar Mahmoud la pedeapsa de 5 ani închisoare și 3 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art.66 alin.1 lit.a și b Cod penal pe durata prev. de art.68 Cod penal.

Va face aplicarea art.65 – 66 alin.1 lit.a și b Cod penal ca pedeapsă accesorie.

Va obliga inculpații la plata sumei de câte 12.075 lei cheltuieli judiciare către stat.

Onorariile parțiale cuvenite apărătorilor desemnați din oficiu, până la prezentarea apărătorilor afeși, în sumă de câte 75 lei, urmează a se avansa din fondul Ministerului Justiției.

Cheltuielile judiciare ocazionate cu soluționarea apelului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.I.I.C.O.T. - Serviciul Teritorial Oradea, vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.I.I.C.O.T. - Serviciul Teritorial Oradea împotriva sentinței penale nr. 124/PI/2012 din 8 octombrie 2012 a Curții de Apel Oradea – Secția Penală și pentru Cauze cu Minori.

Desființează în parte sentința penală apelată și rejudecând:

I. În baza art. 33 alin.2 lit.a din Legea nr.535/2004 modificată prin Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal cu modificările ulterioare, cu aplicarea art.77 lit.a și art. 78 Cod penal, cu aplicarea art.5 Cod penal condamnă pe inculpatul **Tartousi Mustafa** la pedeapsa de 7 ani închisoare și 5 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art.66 alin.1 lit.a,b, c și g Cod penal pe durata prev. de art.68 Cod penal.

Face aplicarea art.65 – 66 alin.1 lit.a,b, c și g Cod penal ca pedeapsă accesorie.

II. În baza art. 33 alin.2 lit.a din Legea nr.535/2004 modificată prin Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal cu modificările ulterioare, cu aplicarea art.77 lit.a și art. 78 Cod penal, cu aplicarea art.5 Cod penal condamnă pe inculpatul **Omar Mukhles** la pedeapsa de 5 ani închisoare și 3 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art.66 alin.1 lit.a și b Cod penal pe durata prev. de art.68 Cod penal.

Face aplicarea art.65 – 66 alin.1 lit.a și b Cod penal ca pedeapsă accesorie.

III. În baza art. 33 alin.2 lit.a din Legea nr.535/2004 modificată prin Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal cu modificările ulterioare, cu aplicarea art.77 lit.a și art. 78 Cod penal, cu aplicarea art.5 Cod penal condamnă pe inculpatul **Omar Mahmoud** la pedeapsa de 5 ani închisoare și 3 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art.66 alin.1 lit.a și b Cod penal pe durata prev. de art.68 Cod penal.

Face aplicarea art.65 – 66 alin.1 lit.a și b Cod penal ca pedeapsă accesorie.

Obligă inculpații la plata sumei de câte 12.075 lei cheltuieli judiciare către stat.

Onorariile parțiale convenite apărătorilor desemnați din oficiu, până la prezentarea apărătorilor aleși, în sumă de câte 75 lei, se vor avansa din fondul Ministerului Justiției.

Cheltuielile judiciare ocazionate cu soluționarea apelului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.I.I.C.O.T. - Serviciul Teritorial Oradea, rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi 7 octombrie 2014.